
* Res. 4 *
* Bavar. *
* 3007 *
* III, 2 *

Bavar

3007

III. 2.

TRIUMPHUS
FRATERNI AMORIS.
TRAGEDIA
LUDIS AUTUMNALIBUS
EXHIBITA ET DEDICATA
HONORIBUS
CELSISSIMI AC REVERENDISSIMI
DOMINI DOMINI
LUDOVICI JOSEPHI
EX
ILLUSTRISSIMA ET ANTIQUISSIMA
PROSAPIA
S. R. I. LIBERORUM BARONUM
DE WELDEN
EPISCOPI FRISINGENSIS
&c. &c.
DOMINI DOMINI SUI CLEMENTISSIMI
A B
INCLYTO LYCEO BENEDICTINO
FRISINGENSI.
ANNO MDCCLXXIV.
DIE V. ET VI. SEPTEMBRIS.

CUM PERMISSU SUPERIORUM.

Typis Sebastiani Mößmer, typogr. Aulic. Lycei nec non privil. Bav. Bibliop.

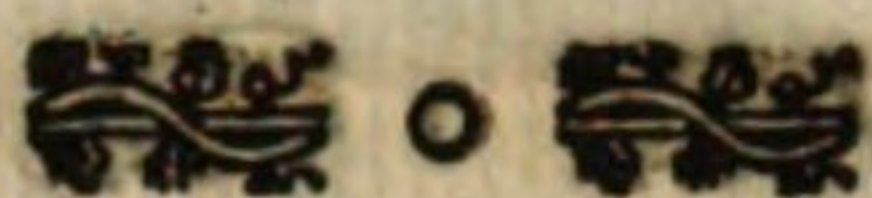

ARGUMENTUM.

Rara quidem, pulcherrima tamen fratrum concordia. Huius pauca quidem, præclara tamen exempla vidit orbis, & obstupuit. Hæc inter memorandum illud, quod Britanniæ minoris regnum spectavit olim in duobus fratribus HILDORO, & ACESTE. Horum prior cum patre fati functo superbius imperare videretur, aulæ, totiusque populi furorem adeo in se concitavit, ut throno dejectus patriam exilio mutare sit coactus, fratre juniore ACESTE in thronum suffecto. Diu miserabilis exul fortem hanc æquo animo tulit, cum summa rerum omnium inopia conflictatus: cum tandem omni humana spe decollante fortuna illum benignior respexit, non tamen sine novo capitis periculo: e quo tandem eluctatus didicit, nil esse esse amore fraterno fortius, pulcherrimo a centonibus ad purpuram, a supremo luctu ad summa gaudia transitu. *Ex annal. Britann. & Lex. Histor.*

Scena

Scena figitur Rhedonii in antiquissima regum sede.

PERSONAE.

HILDORUS Rex Brittanniæ exauthoratus mutato nomine
Planites.

ACESTES Hildori frater junior in Regnum suffectus.

CELINDA Hildori filia. *Theodora dicta.*

ERASTUS Hildori filius. *Ericus vero nomine.*

LUCULLUS Aulæ Præfectus.

MELINDUS supremus stabuli Præfectus.

MARCUS supremus Aulæ Camerarius.

Cohors militum.

PROLOGUS.

Esau miris odii & amoris stimulis agitatus; expulso tandem fratre de integra possessione lætatur.

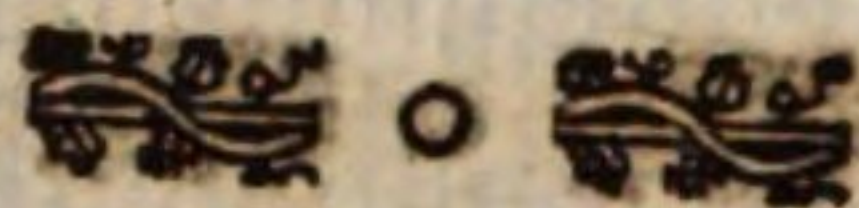
PERSONAE.

ESAU, AMOR cum sociis, ODIUM, HEBAL.
Populus Pastorum.

Esau. **A**niceps animi hæreo,
 Quid demum statuam nescio.
 Hinc amor fratri jubet parcere,
 Illinc odium imperat vindictam sumere,
 Vere, quid statuam mescio,
 Aniceps animi hæreo.

A 2

ARIA.

A R I A.

Feroces ut venti
 Furore ingenti
 Per undas bacchantes,
 Quietem mari rapiunt.

Sic mentem turbatam
 Et curis gravatam

Hinc fratris amores,
 Hinc favi rancorēs

In diversa distrahunt.

Hic fessus quiescam paululum,
 Dum nova malacia revifat animum.

Odium. Dormi, dormi, quieti da tempora,
 Ego odium nova suscitabo odia. — —
 Quid adhuc hæsitas?

Inisum fratrem persequi dubitas?

Perpende, quæ damna intulerit,

Quantum tibi bonum fraudulenter abstulerit.

A R I A.

Odisse cessabis,
 Et hostem amabis,

Tam pinquem qui bolum
 Perimpium dolum

Attraxit ad se?

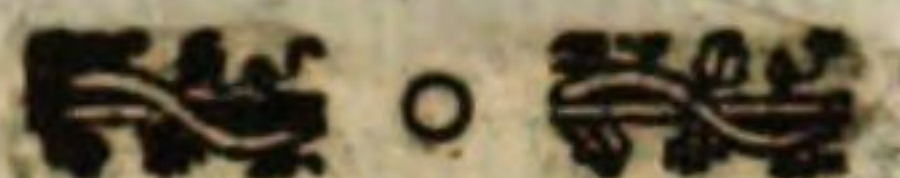
Quin amplius aude,

Et armis, & fraude

Inquire latentem,

Occide nocentem

Et vindica te.

Esau in Ita est, ita est vindicabo,
somno. Raptorem frandulentum maetabo.
Ita est, ita est.

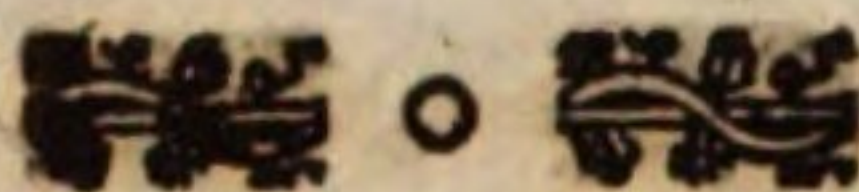
Amor Fra- Itane omnis exclusa sit pietas.
ternus. Aeternum a te exulet fraterna caritas?
Pone diras
In fratrem iras
Et animum mitiga.

A R I A.

Sat datum est furori.
Iam denique amor
Te decet cedere,
Ah! noli sic errare,
Et manus inquinare
Fraterno sanguine.

Esau Vah! quam gravia me vexarunt somnia!
evigilans. Hinc amor, illinc inflammant odia.

Nabal. Ut quid te mæstum amice conspicio?
Quid torquet afflictum adeo?
Exulta potius Esau optime,
Et fratris dolos generose despice.
Sentiat, quid subdole ablata
Fraudulenter in se translata
Paterna profit Benedictio,
Dum tua interim tota est possessio:
Cedant amores,
Iusti redeant furores.
Dum tibi reposcis debita,
Nulla in fratrem committitur injustitia.

A R I A.

Non rapis,
Dum capis,
Quod tibi debetur,
Qui sua tuetur,
Injustus non est.

Exofus
Dolofus

Dum frater fraudavit,
Et te subplantavit,
Hinc impius est.

Esau.

Bene est, beate est.
Sperno, rideo amorem,
Justum revoco in pectus furorem.

A R I E T T A.

Ringatur, & furat in me.

Ridebo, dum erigit se.

Vel dolos intentet, vel vim,

Elidam, vel Esau non sim.

Fruar bonis, quæ Deus contulit,

Dum per dolum fraternum

Raptum jus paternum

Mihi meisque restituit.

Nabal.

Sic est: fruiere,

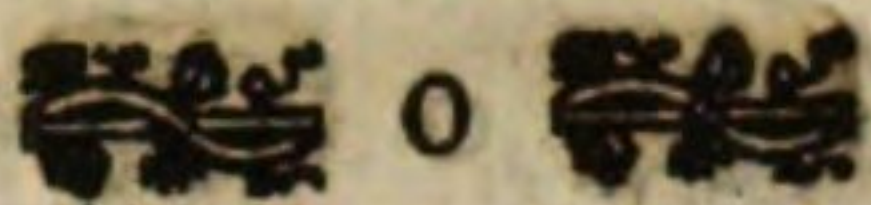
Beate, & fortunate

Cœli providentis munere "

Vos focii jubilate

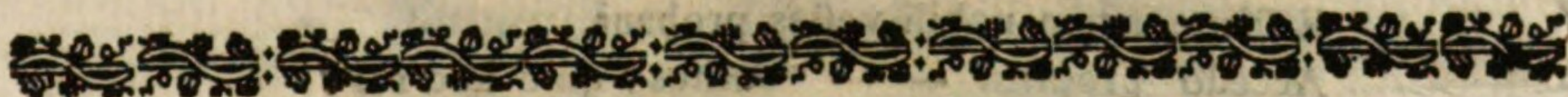
Festiva ad gaudia animum excitare.

CHO.

CHORUS.

Jucundus, & lætus
In pace quietus
Paternis in bonis
Et superum donis
Lætatur Esau optimus.
Sit Jacob abjectus,
Expulsus, ejectus,
Iniquum raptorem,
Et fraudis authorem
Evertat dolus pessimus.

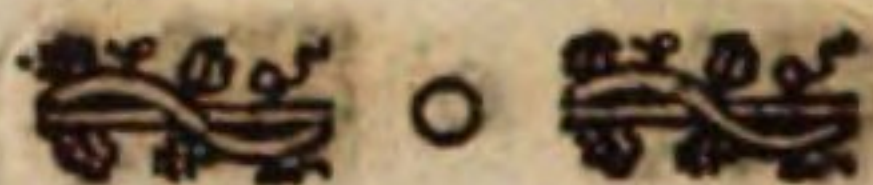
ACTUS I.

SCENA I.

Hildorus in nemore dormiens armorum strepitu excitatur.

Ludorne vano somnio, an credam meas
Hic feriit aures verus armorum sonus?
Vix placida pectus triste composuit quies,
Omnem coortus Morpheum excussit sonus. — —
Hostile nihil at video: paccata omnia.
Illusit animo phantasmus, certum id mihi.
Ex quo me ab anla pepulit amorum rigor,
Lacessit animum semper hostilis furor.
Hæc dira species tristis exilii vices
Exauget, animum & pondere immenso gravat.
Desertus ehen! & destitutus undique
Inopsque, & ipsis pariter infusus feris

Jam

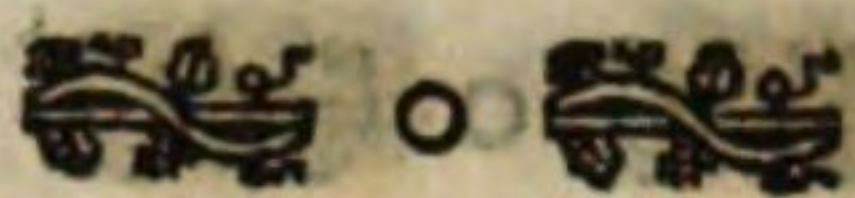

Jam tot per annos erro. Verum illa heu! dies
 In me rebellis sævit quando impetus
 Totius aulæ, cruciat immensum magis.
 Tenella soboles rapta, nec nosse hanc mihi
 Eheu licebat, natam in ærumnas patris.
 Mors æqua votis conjugem caram abstulit,
 Ne fors mariti cernat ærumnas graves.
 Annis per orbem plurimis exul, vagus
 Nunc repeto tandem patriam, quamquam mihi
 Præsaga multum haud spondeat mens hæc boni,
 Tentare tamen id liceat haud noto reor
 Cuiquam meorum. — — Sed quis hic terram premit?
 Dedit queti forsitan fessum caput.
 E stirpe natum nobili vestes probant,
 Accedo propius. — — Calites! quid hoc rei?
 Quid sanguis? & quid pallor in vultu sedens?
 Haud ludus iste somnii, at verus fuit,
 Qui præliantum tristis excivit, sonus.
 O quisquis es mortalium has plagas tibi
 Infixit heu quæ dextra scelerata, impia?
 Quis latro sævus intulit diram necem?
 O te liceret nosse! majorum lubens
 Inferre tumulo nostra te vellet manus.

Versat corpus, & inspicit.

Quid vero? an oculus fallit, an verum intuo?
 Hic monstrat ecce cognitas vultus notas,
 Non fallor, ah! non fallor, est hic meus
 Metellus, est amicus in paucis mihi
 Dilectus olim, & omnis arcani arbiter.
 Heu moesta sortis jura! miseranda improba! —
 Metellus eheu! (proloqui vetat dolor)
 Metellus, ah Metellus hic stratus jacet —
 Diro peremptus vulnere. — At quid nunc agam?

Huic

Huic caro amico reddere haud vitam queo,
Quamvis id esset unice in votis mihi.
Saltem sepulchrum comparo ex tuis tibi,
Amice oculis. Reliqua pars, scio, dabis,
Ad tempus ut, quæ me premit, famem levet.

Educit ex oculis aurum.

Licuiſſet o ſi ſtringere hunc vivum, ſcio,
Ultro dediſſet aliquid in ſtipem mihi. — — —
Venantium at quis ſtrepitus has aures ferit?
Quas quæro latebras? — — Cælites! aula imminet.

SCENA 2da.

2. *Venatores. Melindus. Marcus.*

Venat. 1.

Quis hic citatum retulit in ſilvas pedem?

Ven. 2.

Ignoro quid ſit hominis: at certe male
Sibi fuiſſe conſcium, monſtrat fuga.

Ven. 1.

Et quis ſupino corpore hic terram premit?

Veſtis Metellum loquitur, en vultus notæ,
Terra & ruſcens ſanguine exſtinctum probant.

Heu triſte facinus! — *Melind.* iſta quid volunt ſibi
Lamenta? triſtis quis movet caſus viros?

Ven. 1.

En! triſte facinus, horridum ſpectaculum,
Metellus ecce! hic enſe proſtratus jacet.

Melin.

Metellus? & quis ſcleris eſt author? manu
Vel qua peremptus periit? *Ven. 2.* hoc ambos latet.

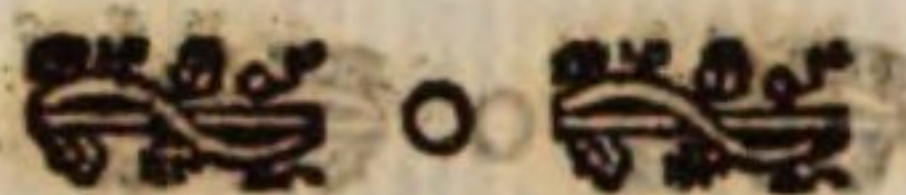
Ni fuerit ille forte crudelis latro,
Qui noſtra fugit lumina in ſilvam redux.

Marc.

Vos ergo tergum premite fugientis cito,
Noſtis latebras nemoris, haud fugiet manum. — —

Mirum hoc amice, tanta quod latro audeat

Præſente vix non principe. *Mel.* ah! doleo tuas

Metelle amice fortis infausta vices, — — —
At ecce princeps ipsemet gressum huc movet.

S C E N A 3tia.

*Acestes Rex. Lucullus. dein Hildorus. Venatores.
Milites.*

Acest. **G**randis ferarum præda nos hodie beat. — —
Novi sed hic quid conspicio? *Mel.* stratum vides,
Hic rex Metellum, at cujus, ignotum, manu.

Lucul. Scor. Eja anime simula: *Acest.* Barbara stratum manu
An Metellum? Latro quis stravit ferox?

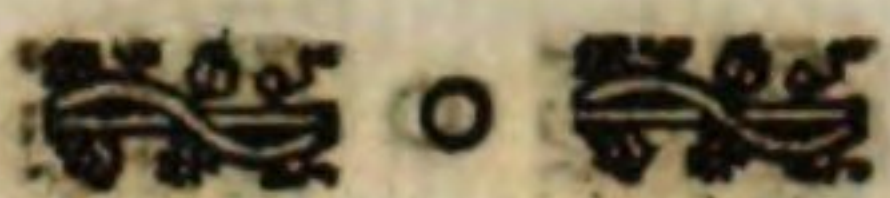
Marc. Patet patratum facinus: authorem brevi
Venator isto ex nemore retractum dabit.

Acest. Nefas tremendum! morte plectendum scelus!
Num sic potestas viluit regum impiis,
Præsente memetipso ut in procures furant?
Adesto miles, excute has omnes cito
Sylvæ latebras, siste præsentem reum.
Testor tonantem, siderum testor domos,
Si latro nostras sævus incurrat manus
Suspendus ista ex arbore hoc factum luat.

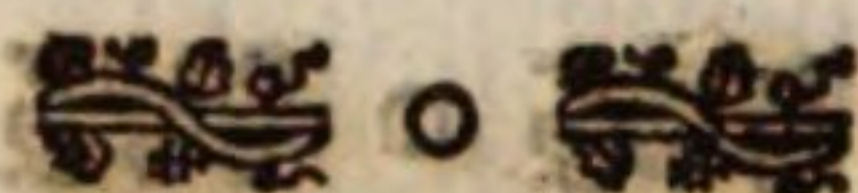
Melind. Te justa princeps ira commotum rotat.
Plectatur o Rex! si sua poena caret
Impune crimen, semper audaces facit,
Sternitque sceleri mox novam ad scelus viam:
Qui scelera plectit acrius juste imperat.
Tollens patrata facile patranda impedit.

Acest. Dixi nefandum quisquis admisit nefas,
Hic ecce! Themidi in victimam ultrici cadet.
Suspendus ista ex arbore infelix crepet. — —

Marc.

- Marc.* Venator ecce militum septus globo
Auguste princeps! denuo e silva redit.
Acest. Et sine Latrone? *Ven.* i. cerne retractum e fuga.
Acest. Adefne Latro pessime, infauste, impie?
Quo te incitavit sanguini assuetus furor
Etiam rapinam sanguine ut fuso augeas?
At, faxo, morte crimen actutum Luas.
Suspensus isthac latro funeste arbore
Quae facta coedis conscia est, poenas dabis.
Hildor. Si crimen atrox ista patravit manus
Auguste! poenam haud deprecor: dum me reum
Nullius esse at criminis testor Deum,
Juroque cunctos coelites, mitem mihi
Spero futurum Judicem. *Acest.* infontem te ais,
Dum tua patratum comprobat crimen fuga?
Hild. Id fateor, o Rex! me cito ablatum pede,
Ne suspicari me reum quisquam queat
Coedis patrata. Testor at coeli Deum
Omnia videntem, hunc nostra non stravit manus.
In hic jacentem mortuum casu incidi,
Dum nemora me per ista fors ferret via:
Acest. Sunt haec reorum cognitae ambages mihi.
Statuta res est: miles i morem gere
Vindex Latroni laqueus hic frangat gulam.
Lucullus. Auguste! tamen o quidpiam indulge mora,
Sit lenta justis judicis sententia.
Aequum ac iniquum justa discernat mora.
Acestes. Impune si sit crimen, adtollit caput:
Dilata poena criminis vires alit.
Aut innocentem sceleris & purum proba,
Aut justa Regis iussa (ceu par est) colas.
Lucull. Id ergo faciam, scelere ne crescat scelus.

Flectit coram rege.

Hic ecce laqueum cœdis exspectans reus
(Hanc testor o Rex! dexteram) innocens perit.

Ego (quid etenim facinus hoc pulchrum tegam?)

Ego provocatus, ultor & læsi tui

Princeps honoris impium hac stravi manu.

Tua id imperavit læsa majestas mihi.

Acestes.

Luculle! tune hoc facinus? — — at causam doce

Vos inter ortæ litis. *Luc.* Hildoro studens

Te regem acerbis petiit angustum probris.

Hæc vindicare decuit hac dextra, id fides

Jurata jussit principi dudum meo.

Fuit & necessum congredi, quando prior

Is strinxit enssem: at æquitas causæ tulit

O Rex! triumphum: dextera hac stratus jacet,

Marc.

Luculle! quo te cœcus abripuit furor?

Acest.

Vah! quam dolendum Ludicra hæc venatio

Sortita procures exitum! superum fidem!

Quos ergo silvæ contegunt, aula hæc alat

Sævos Latrones? — — num tuam unius manum

Vindicta præceps decuit? an non hoc meum

Regis fuisset plectere admissum nefas?

Huc miles adsis, liberum infontem mihi

Huc siste: sceleris sed reum ad custodiam

Abripe nocentem: — — sed tibi hanc injuriam

Pensabo largis gratiis. Mecum huc veni,

Aulæque tectæ regiæ tutus subî.

Hild.

Tantam rependat gratiam regi polus. — —

Sed liceat o Rex! mihi mea hic potius frui

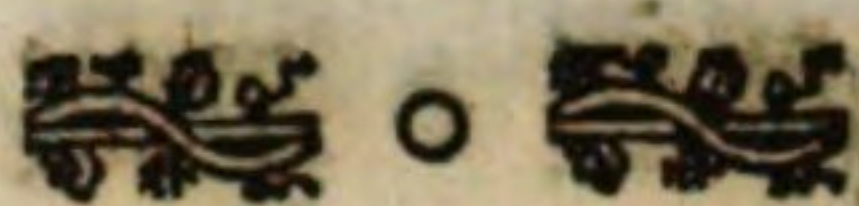
Quiete, mihi quam mœsta paupertas facit.

Ah esse didici jam diu infelix: parum

Præbere stipis pauperi quando lubet,

Satis superque gratiæ, & Lucri feram.

Acest.

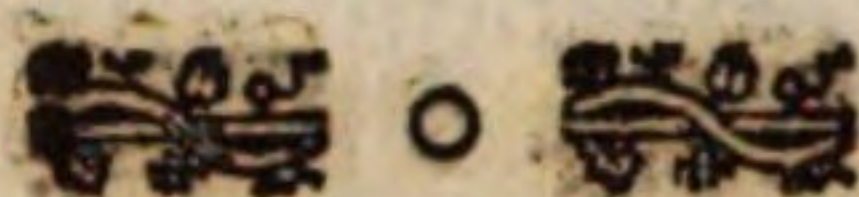

Acest. seorj. Res mira renuat istud quod pauper boni.
ad Hil. Dixi, statutum est, regiam mecum petes.
Vos iusta proceres solvere occiso decet. — —
Hunc, quo meretur, miles actutum rape.

S C E N A 4ta.

Celinda. Erastus ad Priores.

Celind. Eraste! reducem patrum e silvis vide:
Excipere oportet principem, & dextræ osculum
Figere. — Benigno fidere o princeps! duce
Ad nos reuectum veneror, & latus, precor,
Te Rex bearit optime in silvis lepos.
Erast. Salveto Rex Auguste! sat grandem tibi
Precor obtigisse (cordis hoc votum est mei)
Prædam ferarum. *Acest:* Brachiis ambos meis
Stringo: cruenta, Fateor; hic strages fuit,
Majorque votis principes cari meis.
Celind. Sed cur Lucillum vincula? aut cur hunc tenet
Vinctum Satelles? — — hominis & quidnam hoc novi?
Ab ore vestis discrepat: monstrat quidem
Codri hæc nepotem, vultus aut aliud notat.
Acest. Quæ fata luce hac nemora turbarint, fatis
Isti docebunt aulici, nos jam vocant
Seria: Melinde! tu reum hunc serves, velim,
Hujus at Eraste sedulam curam gere.
Ad cuncta vigili Lumine adtende, & viro
Nihil deesse patere. *Erast.* Rex! factum puta.
Acest. Aptum cuidam muneri ubi vides refer,
Id innocenti gratiæ regis favor
Rependet. — — At Celinda! cur tacita stupes?
Quid ingemiscis? *Celind.* optimi o Princeps viri

Me fata, vah! quam tristia, & vultus movent
Hanc certe sortem haud meritis. — ah! forsau patrem!
Par vexat eheu! perditum fortis rigor.

Acest.

Confide nata, te favor noster beat.

Eraсте, dixi, pauperis curam gere. *abit.*

Hildorus in discessu. Quam vereor, aula hæc nota ne rursus novas
Post tot priores pariat æumnas mihi.

SCENA 5ta.

Celinda. Erastus.

Erastus.

Rex aliqua tacitus mente subtristi coquit.

Nam ruga fatis id docuit in vultu sedens.

Lucullus etiam captus, & pauper meæ

Commisus adeo sedulae curae innuunt

Subesse quidquam non levis negotii.

Celinda.

Id ipsum Eraсте suspicor. Sed cur meus

Abest Metellus? Regis in silvam latus

Stipavit ille nonne? cum Rege is tamen,

Ut ipse nostri, haud rediit. Hic aliquid subest.

Erastus.

Subesse sed quid suspicer? cunctis, scio,

Fuisse amatum mentis excelsæ virum.

Celinda.

Erras Eraсте, cognita haud satis est tibi

Hæc aula Regis optimi. Quivis suis

Studet, favetque commodis, & quo magis

Aliena quemque commoda excruciant magis

Invidiæ & odii mente concipiunt faces.

E patris ille partibus quondam stetit,

Heu Regis, at nunc exulis: quid si novis

Petitus ille fraudibus, tota excidit

Regis faventis gratia? quid si quoque

Expul-

Expulsus aula sit patrem jussus sequi ?
 Patrem ah amatum ! *Eraſt.* Sed quid o Princeps ! meta
 Vexas inani pectus , & curis gravas ?
 Deo relinque cuncta , pro caro is patre ,
 Et pro Metello vigilat : is pariter meis
 Hæret medulis totus addictus mihi.

Mox plura noſſe dabitur. Interim ſine
 Celinda princeps , nunc quia hic ſoli ſumus ,
 Arcana mentis pandere. At , nolim , meis
 Offenſa verbis vulnere adſtigas ſinum.

Celinda. Eloquere princeps care : quam grandis tui
 Adfectus animam teneat , haud , puto , te latet.
 Quo vota tendant pande , quod licet , dabo.

Eraſtus. Dabis Celinda ? verba non mutant fidem ?

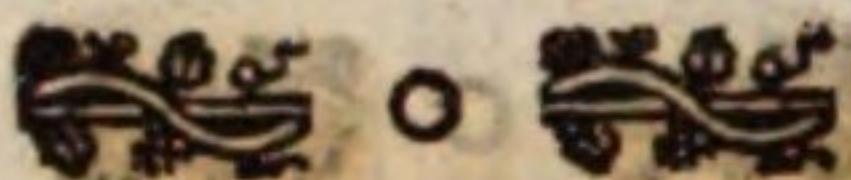
Celinda. Eraſte ! dixi , quod licet , princeps dabo ,
 Me ſi vel ipſam poſtulas. *Eraſt.* Princeps ac
 Totum adtigisti pectoris votum mei.

Te te Celinda poſtulo ; totum tuis
 Me conſecrare nutibus votum eſt meum.
 Prima a juventa quanta nos ſemper fides
 Amorque conſtans junxerit , noſti ſatis.
 Vitam per omnem cupio me junctum tibi.

Celinda. Eraſte ! amavi plurima in te , ſed fidem
 Ante alia , mores , & caput quod eſt rei ,
 Plerisque juvenum incognitam modeſtiam.
 Sed tot per annos notus , haud unquam tamen ,
 Quo ſis parente genitus , eſ ſaſſus mihi.

Id noſſe amice convenit : quamquam putem
 Te ſtirpe natum maxima , id mores probant.

Eraſt. O ſi Metellus eſſet hic nobis coram ,
 Fortaſſe princeps ! ille monſtraret tibi.
 Quod me latere voluit hanc uſque in diem ,
 Conſtare regi ſtemma ſed noſtrum ſcio.

Qui me receptum a juvene regali asserit
 E stirpe natum: plura non nosse est datum,
 Sed an parentes spiritum, & vitam trahant,
 An raptus illis mortuis vitam hic mea
 Ducam minorem sorte, me princeps fugit.
Celin. Eraste! magna stirpe te genitum probat
 Ad celsa natus animus, & morum tenor,
 Regisque pariter id fatis monstrat favor.
 Sit ergo testis, cuncta qui cernit, Deus,
 Quem reor Eraste! rebus addictum tuis.

Si frater esses, crederem te neminem
 Mihi plus amandum, nullum & ad sensum darem.
 Ne plus amandus quispiam præ te foret.
 At stirpe cum te Regia dicas fatum,
 O care princeps! (conscium testor polum)
 In ista tecum fœdera en jungo manum,
 Jubente caro Patruo, & rege optimo
 Celinda nubet nemini, at nunquam alteri
 Quam tibi, per astra juro, & obstringo fidem:

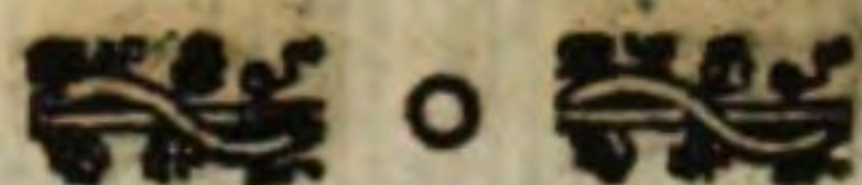
Erast.

Celinda princeps rapior in cœlum prope.
 Sint astra testes fœderum: faxim, fides
 Nostra hæc perennis stabit ad tumbam, & necem.
 Timere noli, quæ fuit modestia
 Te dudum amanti, pariter & sponso hæc erit.
 Hunc ergo cape sis annulum Cel. hanc gemmam cape;
 Ut finis ille nescius, sic & meus
 Non finietur terminis ullis amor.

Erast.

Sed gemma qualis ista? quam par est mea!
 Nempe ovum ut ovo est simile sic ambo pari
 Fulgore rutilant. Sed bene est, pares docent
 Nexus amoris, — — Tempus at princeps vocat,
 Mandata Regis exequi. Interea vale,
 Hæc nulla rumpat fœdera æternum dies.

Celin.

Celia.

Sic est Eraste, pauperis curam gere,
 Quod ipsa moneo, sedulam, ignoro, meum
 Cur ille primo rapuit aspectu sinum.
 Prodesse si quid potero, dic promptam fore.

Erast.

Ad iussa princeps. *Cel.* patrum jamjam peto,
 Visura rursus aula quid ferat novi.
abeunt in diversa.

CHORUS Imus.

PERSONAE.

Jacob. 2. *Filii.* 4. *Comites.*

Jacob ad fontem recubans quem circumdant agnelli.

Filius. I.

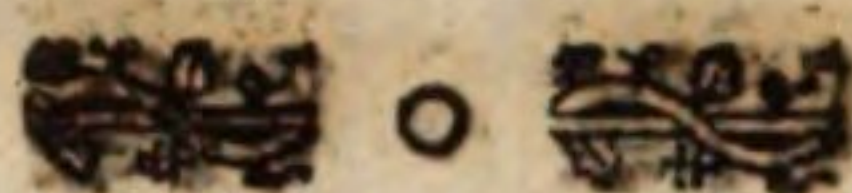
Quid doles adeo parens dulcissime?
 Qua pectus premitur inquit?
 Angores, quaeso, mitiga,
 Mentem a luctu revoca.

ARIA.

Ecce agnellos
 Blandos & bellos,
 Lata en pascua
 Ruris & gaudia
 Offerunt se.
 Hos inter flores,
 Silvæ lepores
 Hæc inter pascua
 Cape solatia
 Recrea te.

C

Jacob.

- Jacob.* Ah nescis fili, mentem quæ premit angustia,
 Ah! quam diu miserum
 Durabit exilium
 Nulla mentem levabunt gaudia,
 Heu! quanta bona parentis in laribus
 Infelices nimium amisimus!
- Fil. 2.* Et quid impedit ea repetere,
 Dulcemque patriam revifere?
- Jacob.* O fili! irrita sunt hæc vota,
 Amisla est hæreditas tota.
- Fil. 1.* Ecquis jure te privabit debito?
- Jacob.* Fratrem o fili! fratrem Esau metuo.

A R I A.

Hic austerus

Et severus

Dirum coquit odium,

Non cessabit,

Dum me dabit

Certum in exitium.

- Fil. 2* O pater! hæc a fratre metuis,
 Tantane ira in cognatis sedeat animis?

A R I A.

Non se fratrem cogitabit,

Fratrem frater non amabit?

Non homo, Lupus sit.

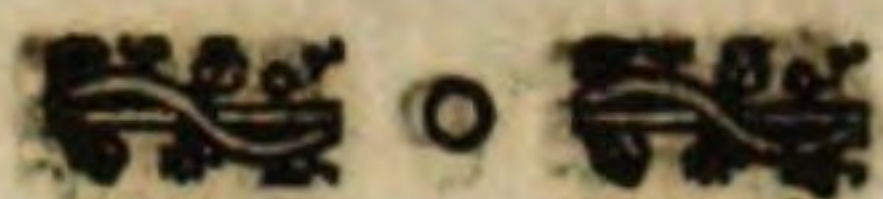
Si te videat amantem

Audiat & supplicentem,

Parcet, dicet, sufficit.

- Fil. 1.* Eja parens optime speremus,
 Supplici prece Deum fatigemus,

Ut

Jacob.

Ut iram fratris mitiget
 Et nos tandem ab exilio revocet.
 Id agamus o soboles optima!
 Fors cœlum nostra audiet suspiria.

A R I A A T R I B U S.

Fil. 1.

O DEUS optime!

Fil. 2.

Has preces respice.

Jacob.

Fratrem iratum

Redde placatum

Fil. 1.

Hoc oro te.

Fil. 1.

In cara patria

Fil. 2.

Amissa gaudia

Jacob.

Post tot mœrores,

Post tot angores

Fil. 1.

Resitue.

A C T U S II.

S C E N A I.

P E R S O N A E.

Acestes Rex. Melindus. Marcus.

Acest.

Crimen nefandum vindices poscit manus,
 Impune quisquis patitur admissum nefas,
 Is perpetrândis pluribus sternit viam.

Marc.

Sic te ministrum Themidis illustrem probas
 Anguste Princeps! dum semel crimen patet,
 Non merita, sanguis, gratia inveniat locum.

- Melin.* At caussa quando minuit admissum nefas,
Decrescit ipse Themidis iratus rigor.
Et, quæ Metellus protulit ferox probra
Mœstum Luculli facinus immensum levant.
- Marc.* Perinde sed se reddidit cœdis reum.
Vindicta nunquam amice privatos decet.
Quousque tandem cresceret demens furor,
Edic, latronum, pallio dirum scelus
Si posset ullo contegi? *Mel.* at penfes, velim,
Regum ubi periculum læsa majestas subit,
Facile ira fidi subditi excedit modum.
- Marc.* Excessit illa, fateor, excessit satis,
Privatus anne judicis munus gerat?
Deferre crimen decuit ad Regis thronum,
Non vindicare dextera: at quidnam tamen
Metellus egit, morte privata ut luat?
Laudas Luculli facinus, extollis fidem,
Qua probra regis mente non æqua tulit.
Pariter Metelli nonne Laudanda est fides,
Amorque constans? nempe pro fratre is stetit
Auguste! misero, & exule, & quondam sibi
Magnis favente gratiis, regno licet
Pulso repente, fratre sed regis tamen.
- Acest.* De vestra amici neutiquam dubito fide.
Et fateor istud ipse, sat felix forem,
Si tanta pietas omnium mentes liget.
- Mel.* Obstringit omnes: huius exemplum dedit
Nunquid Lucullus? testis est caesi cruor,
Constante quantum pectore hanc fidem colat.
- Marc.* Regi fidelis fuerit hoc facto, tamen
Vindicta, quæ non decuit, infidum probat.
- Mel.* Quis, quæso, dicat impium, qui se manu
Forti tuetur? depulit certam necem

Sibi inferendam : nunquid ad pugnam prior
Est provocatus ? ergo pereundum huic fuit,
Aut se tueri debuit ab hostis manu.

Marc.

Quis testis, aut quis arbiter pugnae fuit ?
Absente quovis, fingere is facile potest
Quem profuturum maxime credit dolum.

Mel.

Et quis Metelli nescit iratam indolem ?
Omni acutam spiculo linquam magis ?
Sentire pronum est, inde fluxisse hoc malum.

Acest.

Id ipse equidem suspicor. Sed num tamen
Patratum in oculis abeat impune hoc scelus ?
Praesente vix non principe, & procerum choro ?

Est praecavendum, serpit exemplo malum.
Concessa sceleri venia, quod poenam exigit,
Ad alia rursus pluribus pandit viam.

Mel.

Quod justum, & æquum postulat, nullus queat
Mutare quamvis cordis addicti favor.
Non me favore magne Rex ! tangi putes,

Quaecunque dicat ratio, quæ legum tenor
Auguste princeps suadeo, id per te licet.
Metelli & ipse doleo funestas vices.

Sed non perinde morte plectendum puto
Sese tuentem. *Marc.* sanguinem sanguis petit,

Vitamque vita. Nunquid id leges jubent ?
Cruor cruorem postulat, mortem scelus.

Mel.

Tam grande tamen hoc non reor princeps scelus,
Excludat omnem ut iudicis clementiam.

Acest.

Concede vitæ gratiam, plectet satis
Hoc crimen alius, quis quis is demum, modus.
Plectendi ast alius, fare, quis crimen modus ?
Lubens volensque gratiæ id demum dabo.
Et mitiorem, si licet, sequar viam

Mel.

Ejectus aula, munere amotus suo
 Quod is gerebat haecenus, gravius luet
 Quidquid patratum criminis. Pacto hoc fidem
 Penfas probatam, & pariter admissum scelus
 Poena decente vindicas. *Acst.* Bene est, placet.
 Tu fac statutam Latro mox poenam sciat.
 Exclusus aula munere amotus suo
 Vitam relictam gratiae ducat loco.
 Ex urbe tamen haud liceat egredi, secus
 Si faxit, ille, morte contemptum luet. *abit.*

Mel.

Mandata princeps exequor. — tandem meis
 Fortuna spebus denuo, & votis favet.
 Hic, quo Lucullus excidit fortis gradus,
 Mihi patere poterit: & novi satis,
 Labore quo tam grande mihi quæram lucrum.
 Omnis movendus est lapis, ne quis prior
 Ad Regis animum penetret, & nostri id merent
 Nunquid labores, gesta majorum, & fides
 Servata regi semper ad patriæ bonum?
 At propero, quo me regis imperium vocat.

SCENA 2da.

Celinda. Erastus. Hildorus, sive Planites ad priorem.

Celin.

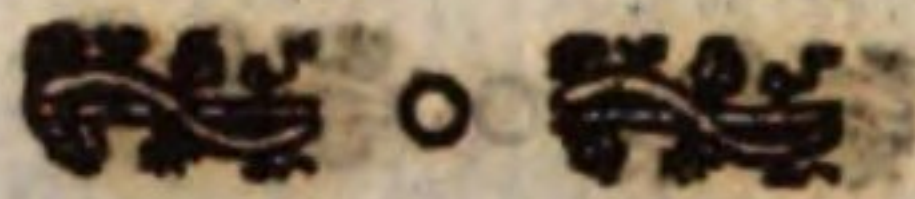
Et en Melindum Eraste: quid segnes moras
 Trahis Melinde? pauperis curam ut geras
 Est imperatum: vestis ast qualis tegat
 Adhuc misellum, conspicias. *Mel.* veniam precor
 Serena princeps, alius ex alio labor
 Hucusque semper obstitit, faciam cito,
 Ut jussa regis impleam, voto satis.

Erast.

- Eraſt.* Id agere dadum decuit: abſcede illico;
Nova ut paretur veſtis, actutum jube. *abit. Mel.*
- Celinda ad Hildorum.* Jam ſcire per te cupio, quod nomen tibi?
Quæ patria? vile te Codri certe genus
Ut credam, id ægre mi bone! effectum dabis.
- Hild.* Vocor Planites: nomen hoc dedit parens.
Cernis ſerena pauperem Princeps modo,
Natum parente haud paupere, at verſat vices
Fortuna: quem nunc conſpicias celſo gradu
Sortis levatum, rurfus abjectum vides
Luce in ſequentē: nempe nil conſtans diu.
Quem vidit alto Boſphorus honoris gradu,
Heſperus in imo ſortis irridet loco.
- Eraſt.* Id ſuſpicabar Domina, nil certe abſonum
In voce, nihil in moribus vile exhibet.
- Celin.* At fare, tibi quæ patria eſt? *Hild. Brabantia.*
- Celinda ad Eraſtum.* Et iſta regis patria auguſti fuit.
- ad Plan.* An fors in aula geſſit officium parens?
- Plan.* Sat grande tenuit: cujus olim hæres fui.
Fortuna ſed repente verſavit rotam.
- Eraſt.* An excidiſti gratia regis tui?
- Plan.* Ah! quid dolorem refricas: jure excidi.
Haud plura quæras, obſecro: moriar prius,
Arcana quam tam triſtia in lucem efferam.
Silere liceat reliqua: me miſerum vides.
- Celinda ad Eraſtum.* Eraſte! cerne, ut lacrymis vultum riget. — — —
- ad Plan.* Per me ſilere, mi bone! æternum licet.
Finem malorum, jubeo, ſed ſperes brevi.
Fors aula reddet gaudium hæc rurfus novum.
Adibo regem ſupplici poſcam prece.
Ut te ampliorem rurfus in gradum evehat.

Planit.

Planit.

Est nimius iste in pauperem princeps favor,
 Contentus ista sorte sum princeps satis,
 Elatiore gloriæ sedens gradu
 Lugubriore, dum cadit, casu cadit.
 Omnia ruinæ subjacent, quæ alto sedent.
 Felicitatis aulicæ statum sibi
 Firmare cupiens perpetim, nova indiget
 Felicitate. Qui sedet cello in gradu
 Vertente fato recidit in sortem Codri
 Vili lacernæ traditus: nihil tenent
 Aulæ perenne. Dulce paupertas bonum.
 Præstat solutos anxia cura dies

*Celind.**Eraft.*

Inter quietos agere privatum lares,
 Quam semper inter jurgia timoris suæ
 Metuere damna, sortis & versas vices.
 Profecto Eraſte! pauper hic multum sapit.

Celind.

Hos ecce nummos aureos a me cape.
 Juvare si quid potero sed porro, tuis
 Non defuturum commodis credas, velim.

Dixi, Planites! paululum perfer moræ,
 Post has dolorum squallidas nubes brevi

Sereniore Phæbus adfulgens face

Pectus beabit; interim nostram tui

Semper futuram gratiam memorem puta.

Hæc cape, tuisque spebus addictam fore

Spera Celindam. *Seorsim.* pectoris mihi intima

Aspectus iste pauperis quantum movet!

Plan.

Grates referre gratiis tantis decet.

At, quas referre nequeo condignas satis,

Boni rependant Cœlites par nobile!

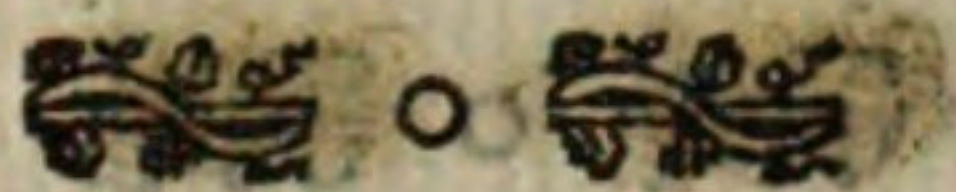
Celind.

At ecce! Rex huc ipsemet gressum movet.

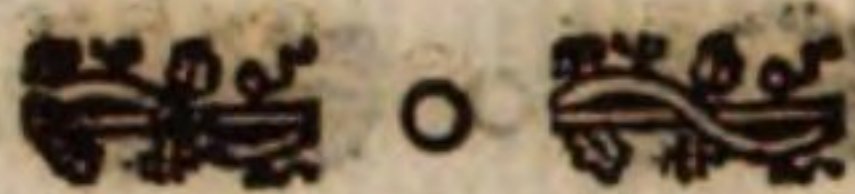
Recede paulum, dum vocari te audies,

Pro te loquendi hic aliquid occasio favet.

SCE

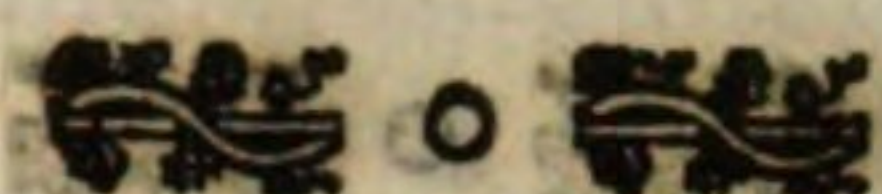
S C E N A 3^{tia}.*Acestes. Melindus. Marcus ad Priores.*

- Acest.* **M**elinde ! factum num meo imperio satis ?
Lucullus aula pulsus ? *Mel.* ut justus, fuit.
- Acest.* Qua mente latam pertulit sententiam ?
- Mel.* Auguste ! mœsta prorsus. Infontem adserit
Ferire fulmen regum : Læsi haud reum
Defensi honoris regii ultorem pati :
- Marc.* Sed quidquid ille moveat , augusti tremat
Parem æquitati regiae sententiam.
Sciatque demum , crimina ubi fieri queunt,
Et vindicari posse. *Acest.* Sic proceres decet.
Impune crimen principes nunquam ferant.
Nisi & venire sceleris in partem velint.
Sed quid Celinda postulas ? quidnam hic agis ?
- Celin.* Auguste Princeps ! pauperis cura huc vocat,
Quem tua beavit gratia. Ast cerne, ut prior
Teneat adhucdum squalor afflictum hunc virum.
- Acest.* Eraste ! nunquid jusseram , curam ut geras
Illius usque sedulam ? quænam hæc mora ?
Sic jussa sequeris ? *Erast.* maxime o Regum ! tuis
Parere jussis primus est mihi labor.
Testor Celindam , testor adstantem tibi
Rex hunc Melindum , jusseram , dignis virum
Ornaret ille vestibus. Factum est nihil.
- Acest.* Quæ te Melinde segnis impediit mora ?
Mandata sic tu regis observas tui ?
- Mel.* Ignosce princeps magne , mandatis moram
Injecit a te Rege commissus labor.
Nam , quæ Lucullo jusseras , prompte ut feram
Prius decebat exequi. *Acest.* quidquid fiat ,
Dignas ministro regio huc vestes feras. *abit Mel.*

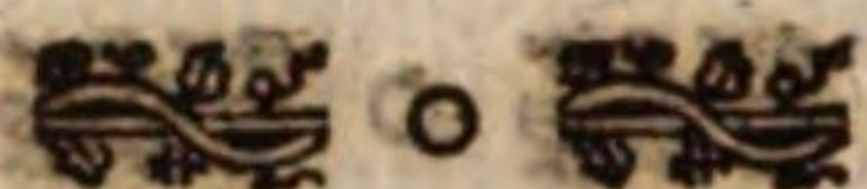

Accede bone mi pauper. *Seors.* aspectus ferit
Hunc, fateor, animum: sentio quidquam, at satis
Id capere nequeo. Vultus, & vocis fonus
Atque ipse morum pectus hoc movet tenor.
Sub homine latet hoc aliquid. *ad Plan.* invitum Labor
Dum me occupatum tenuit, haud potui tui
Meminisse, fateor. Crede sed nostris modo
Jussis Melindus sedulum morem geret
Plan. Auguste Princeps! gratiis quidnam tuis
Gratus rependam? Cœlites, quando id meis
Video negatum viribus, fervent diu
Faustum, & beatum principem. Faxim, meis
Manabit iste quamdiu in venis cruor,
Durabit usque pauperi impensus favor.
Acest. Erasste! mirum pauper hic comis placet.
Celin. Meretur ergo gratia ut tua hunc magis
Reddas beatum. Spondet arcanus meo,
Nescio quid, animo genius, hunc quondam tuis
Non defuturum spebus. *Erasst.* id pariter mea
Auguste princeps, liceat, exorem prece.
Marc. Raro at meretur pauper, atque exul fidem.
Frons sæpe ab animo dissidet: forsan sua
Promeruit ille fortis has culpa vices.
Celin. Non meruit o Rex! fassus est totum mihi.
Se stirpe natum nobili adfirmat, prius
Opibus valentem, fortis adversæ strophis
His involutum pauperis vitæ malis.
Acest. Erasste! sed quod nomen est, nosti, viro?
Erasst. Illi Planites nomen: at quisnam parens,
Quo functus ipse munere in Brabantia,
Non impetrare potui ut efferret palam.
Per os cadentes Lacrymæ, & vox plurimo
Abrupta gemitu plura prohibebant loqui.
Acest. Non institisti panderet totum ut tibi?

Erasst.

- Eraſt.* Movebat o Rex! triftis aſpectus viri,
Statusque Lacrymis dignus. Oravit quoque,
Silere liceat, potius & dixit mori
Seſe paratum, arcana quam pandat ſua.
Hæc me movebant, fateor; abſtinui proin,
Ne adſſictiones adderem adſſicto novas.
- Marc.* Si ſimulat autem? fraudibus quid ſi ſtudet?
Raro viriles lacryma infamat genas.
- Eraſt.* Etiam virilem Lacryma in vultum cadit
Dolore preſſum: neſcius flecti dolor
Sæpe violento pondere expugnat virum.
- Celin.* Nil frandis ille pectore o princeps! coquit,
Id frons ſerena loquitur, & mores probant.
- Marc.* Non ſemper animi genius e vultu patet.
Et ſub ſerena fronte nonnunquam ſolent
Latere fraudes, oris eſt fallax nota.
- Aceſt.* Quidquid repugnes, quidquid adſingas viro
Huic innocenti, pectus haud meum id movet, — —
Ades Planites! — — pauperem fortis rigor,
At, faxo, regis divitem ut faciat favor. — —
Munus Luculli conſero munus tibi:
Stipabis iſthoc aulicus regis latus.
Tuis Celinda precibus, id tuis dabo
Eraſte votis. *Cel. & Eraſt.* Reddimus grates tibi.
Auguſte princeps! *Plan.* ſomnio, an vigilo? DEUS!
Auguſte cernis pedibus adſuſum tuis.
Non mereor iſtud gratiæ. O liceat mea
Rex forte, quamvis paupere ut porro fruam.
- Cel.* Sperrisne regis gratiam? grates decet
Referre potius Principi. *Plan.* Has lubens fero,
Omnesque teſtor cœlites, ſemper feram.
At quid rependam? nulla quod virtus mihi
Meruiſſe potuit, munus agnoſco: niſi
Supera benignum gratiæ effundant ſinum,

Pensentque regis gratiam, ingratum dabis
O Rex! Planitem vivere, ingratum mori.

Acest. ad suos. Vir iste cordis, fateor, adfectum rapit.
Confide, noster porro te stringet favor. — — —
Celinda! Eraste! vos mihi solos volo.

Venite, sunt quæ pauca sed solis loquar. *Abeunt.*

Marcus. Res mira! quam vix capio: venienti recens
Isthanc ad aulam pauperi Princeps faver,
Favetque tantum ut nemini cuiquam prius.
Sic nempe in aulis merita pensari solent.
Versant favores principum semper vices,
Tolluntque in altum quos brevi rursus volunt
Pressos ruina. Sat Lucullus id probat,
Dejectus alto muneris summi gradu.
Quem nunc Planites pauper, & spretus tenet.
Hic fortis ecce lubricas datur vices
Satis tueri. Cynthio quem isto sinus
Aulæ faventis excipit, sole altero
Ad plebis ima dejicit. Summis venit
Facilis ruina. Multa vertigo rotat
Excelsa honorum culmina, & casum dolent
Qui stare sese vertice in summo putant. — — —
Ast en! Melindus. Mira mox nova audiet.

SCENA 4ta.

Melindus ad priorem.

Mel. Quid Marce solus ætitas? *Marc.* Rerum vices
Melinde tacita mente mirari hic libet.
Qui steterat ante Regis adfectu potens
Summoque honore cultus, en! subito ruit

Ex-

Excussus alto vertice, & repens humi
Lucullus aula pulsus. Ast alga prius
Qui jacuit ima, pauper, ignotus, vagus,
Regis favore tollitur. Mirum hoc mihi.

Melind. Quas Marce amice! neētis ambages mihi?
Ænigma vel quod occinis? pandas velim:
Quid aula nobis nuntiat rursus novi?

Marc. Adtende, dicam: pulsus est aula procul
Nosti, Lucullus, hujus (o probrum insolens!)
Hujus Planites obtinet pauper vices,
Præfectus Aulæ, natus ad caulam Codrus.

Melin. Quid? ille pauper? exul, extorris, vagus?
Munus Luculli? quod meis votis mihi
Jam destinaram? amice num vera adferis?

Marc. Sic est amice, plura mox ipse audies:

Mel. Pauperne amores Principis solus legat,
Solutusque honores involet vili fatus

De plebis alga graculus? *Marc.* erras bone,
Celinda celso stemmate hunc natum adferit.

Probat & Erastes. Sufficit. Quibus favet
Aulæ potentum gratia, hi facile sibi

Rapiunt favores, atque per summos eunt

Gradus honoris. *Mel.* Absit, o absit, decus

Honoris istud fluere ab adfectu haud potest,

Sed per faventum flabra duntaxat venit.

Amice! nosti, quos velim. — At testor stygem

Hoc non inultus perferam porro probrum

Jam tot per annos limina hæc aulæ tero,

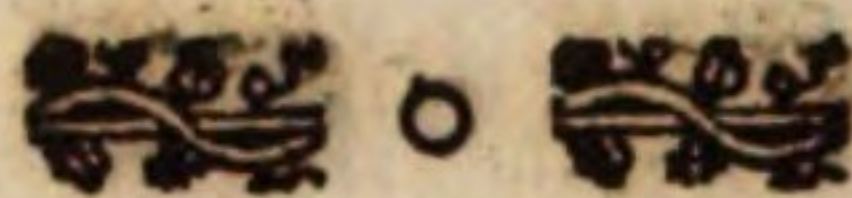
Regique fidus servio, nondum tamen

Quædam laboris præstiti merces fuit

Sperare quam dum licuit ex casu modo

Pulsi Luculli, pauper hic, nudus, vagus

Nobis honores præripit — — dixi, haud feram. —

Sub homine quidnam hoc lateat, id nondum liquet.
 Arcana sed mox eruam. Fraudum ferax
 Sat animus aptam, crede, monstrabit viam.
 Is veste cultus, nobilem qualis decet,
 Potens favore faminæ, & pueri, novas
 Sperare jussus gratias spernet gravi
 Nos fronte Codrus. — — Spernat, at suo id malo,
 Tu Marce vigili Lumine observes velim
 Gressus vel ipsos hominis. — — Occasio brevi
 Sese nocendi pandet ad votum mihi.

Marc.

Melinde! sed caute, obsecro, nosti satis,
 Quo sit Celindæ principi pauper loco.
 Quantumque Erastus faveat, hi quando student
 Codro Planiti, vereor incassum tui
 Ne sint labores. Mel. vanus est Marce hic metus.

Marc.

Qua fraude sed tu pauperis petes caput?

Mel.

Amice! dicam: condidit quidquam suo
 Centone pauper, Lacrymas, vidi ipsemet,
 Quod exprimebat, lumine ubi lustrat suo,
 Illique fixit osculum. At quidnam id fiat,
 Novisse nondum licuit. At, faxim, brevi
 Ut liceat. — — Abeo, — — cerne, jam prodit Thrafo. — —
 Ut mille rapiant siniam ad stygem striges.

SCENA 5ta.

Celinda, Erastus, Planites, ad priores.

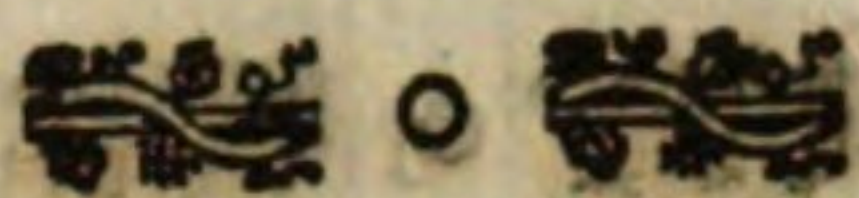
Celind.

Melinde! quo te proripis? vultus docet
 Exulceratum pectus irarum face.

Melin.

Effare, quis te turbo, quis moeror rotat?
 Celinda princeps optima! o absit furor,
 Hunc vexet animum: cura, quæ proceres solet

Vexare

Vexare in aulis, sæpe pallentes parit
In fronte rugas. Functus en! Regis mei
Jussu, Lucullo principis sententiam
Ex hac ut aula pulsus excedat, tuli.

A Rege jam jam redeo, cui tristes viri
Retuli querelas. *Eraft.* Meruit id totum suo
Lucullus audax scelere: quin plara efferus
Ilic latro meruit. Principis Clementiam
Adoret æquum est potius, & summo sibi
Vitæ relictæ gratiam ducat lucro. — —

Celin.

At ecce! procures jam novum vestris dedit
Rex ipse socium muniis. Vestro hunc reor
Dignum favore: stemmate illustri est satus,
Sortis sinistrae quem diu pressit furor.

Planit.

Salvete amici, nomine hoc liceat mihi
Ut vos salutem: gratia en! Regis fuit,
Quæ me immerentem munere hoc tanto beat.
At testor astra, si meo arbitrio mihi
Vivere liceret, pauperem vitam omnibus
Præferre mallet gratiis aulae tamen.

*Melind.
Seorsim.*

Vah! anime simula: fraude condatur furor.

Ad Plan.

Amice! Regis veneror in te gratiam.
Quam bene merenti contulit. Summo mihi
Ducamque honori Principi gratum virum
Hoc demereri pectore addicto tibi.

Eraft.

Melinde! sic est, jungat ut mentes amor
Opto perennis, stabit ita Regno salus.

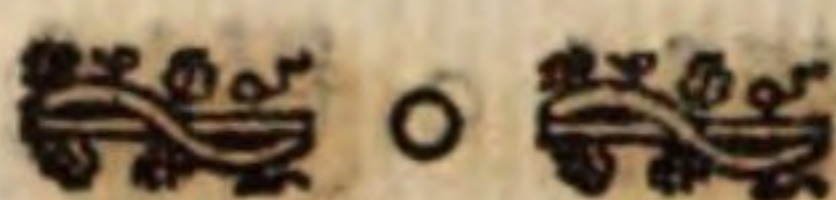
Celind.

Conjuncta Regno proderit, novi, fides.
Hanc grato & ipsa pectore, ut par est, colam.

Marc.

Serena princeps impera, quem tu tuo
Censes favore dignum, is & nostrum sibi
Provocat amorem. — — Gratulor fortem tibi

Ami-

Plan.

Amice ! & isthac dextera juro fidem.
 Est nimius iste , prosequi quo me placet
 Favor. Sed opto pariter , ut duret diu ,
 O quam beatos viverem pauper dies !
 Quos aula , metuo , me mihi hæc tristes ferat.
 Expertus eheu ! fortis infidas vices ,
 Hunc mente tristi muneris scando gradum.
 Ut fumus omnis volvitur in auras honor
 Est bulla mundi gloria tumescens suo
 Turgensque inanis aëre. Allisu levi
 Honos sibi ipsi solidus in partes salit.
 Quo merear autem nobilis pacto gradum
 Honoris istum , nescio : fortis vices
 Subire in aula hac infimæ haud mereor , scio.
 Quin nostra potius vilitas nunquid probro
 Aulam imperantis adficit ? *Cel.* stirpis decus
 Non ex avorum nomine aut ceris nigris ,
 Sed a probato decore virtutis venit.

Plan.

Ah nulla nostro clara virtutis nota
 Animo refulget. *Mel.* Alia meus regi sedet.

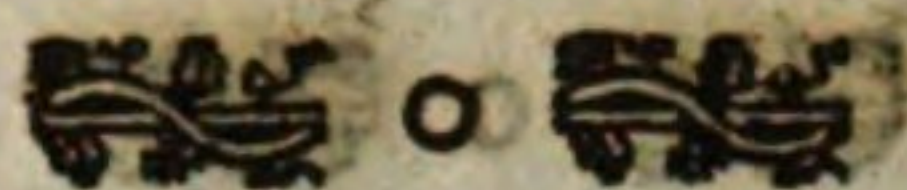
Plan.

Non a regentis mente virtutis bonum ,
 Probitasque manat : sæpe falluntur throni
 Virtutis umbra. *Marc.* Vera se prodit suo
 Splendore virtus : vultus , & morum tenor
 Pro te perorant. Vive ter felix , precor.

Celin.

Sic state procures , gratiam nostram favor
 Hic in Planitem pariet. *Eraft.* & meum quoque ,
 Si quo juvare potero , regalem ad thronum
 Vobis amici spondeo. *Mel.* Princeps tuis
 Stamus parati nutibus , quid quid voles
 Fido imperare pectori , factum puta.
 Sed jussa Regis Domina nos urgent. Vale.

Celin.

Celin. Valetе amici, firma stet porro hac fides
Promissa. *Mel.* Princeps! stabit. *Seors.* At donec cadat.

Abit Celin. & Erast.

Per astra, & orcum deiero, cadet brevi.
Infusa facies pauperis summam mihi
In mente bilem movit. — — At pereat, ruat.
Quamque optat ipse pauperem vitam sibi
Hac pulsus aula, munere amotus suo
Nolit, velitve, faxis, mox iterum colat.
Fixum, statutum est. *Marc.* Annuant votis dii.

SCENA 6ta.

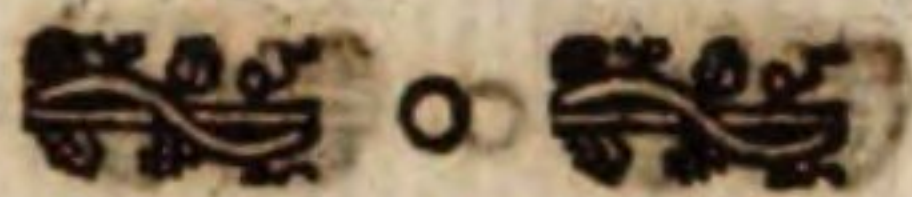
Lucullus, ad Priores.

Lucul. Melinde salve: laneo ad vos huc pede
Revisto trepidus. — vera num rumor tulit
Mutatum in aula hac aliquid? et regem exuli
Favere Codro? *Mel.* vera, sunt verissima.
Tuas Luculle subplet is jamjam vices.
Indutus a me veste regali prope.

Marc. Quin ampliora conferet princeps brevi
Isthac in aula munia. *Lucull.* o rerum vices!
Quæ monstra rursus audio: at quonam suo
Id, fare, merito præmia hac pauper refert?

Mel. Ignoro amice: femina & pueri, puto,
Suffultus ille gratia hanc sortem tulit.

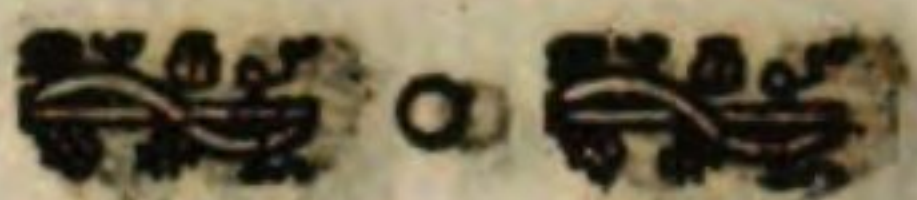
Lucul. Ain Celindæ? num regi regem putem
Fædi a tyranni filia? ast horum favor
Quo facto fuit in pauperem? *Marc.* id mihi haud liquet
Subesse quidquam suspicor fraudis tamen.
En ista merces solvitur tandem tibi.
Stetisse tibi pro principe in fratrem tulit

Lucul.

Istud minerval, pulsus ut ab aula procul
 Defensionem principis probro luas.
 Adverto Marce: stratus hac dextra jacet
 Metellus: o si viveret! fane haud fuit
 Hac morte dignus, vera dixisse hunc probat
 Eventus. At num perferam tantum probri?
 Num vos feretis? *Mel.* fraudibus nempe est opus,
 pellatur isto ut rursus excussus gradu.
 Amice nuper clanculo observans virum,
 Centone vidi ex paupere extraxit gemens
 Ni fallor. aliquid, Bursa, seu pixis fuit.
 Scrutatus inque hac paululum, ingemuit quoque,
 Fixitque Lacrymans osculum. — — quid si latet
 Furtiva res hic condita? *Luc.* id recte mones.
 Permite, mecum cogitem. — — fane id potest. — —
 Non fallor. — — est quod suspicer — — saepe hoc solent
 Patrare Codri pauperes. *Mel.* fare, obsecro,
 Quid suspicaris? *Lucul.* hac mea stratum manu
 Nostis Metellum. — — quid si ab occiso tulit
 Furace dextra conditos nummos toga?
Marc. Haud suspicaris vana. Nam, quando is fuit
 Per nos sepultus prorsus in veste abditum
 Nil est repertum: quis tamen credat, virum
 Regis potentem gratia, atque opibus gravem
 Caruisse nummis veste quos secum ferat?
Mel. Ipsum hoc Luculle suspicor. Fixum manet.
 Scrutanda res est: facile se pandet via,
 Qua vera felix eruam, — — tum vae tibi
 Scelesti! — — nullas patitur ast res hac moras.
 Qua scandit alta rursus hac cadat die.
Lucul. Rex inde videat, gratia indignos fovens,
 Plectensque poena plurimum addictos sibi,
 Quid pariat isthac lenitas Regno lucri.
 Abiectus ecce, spretus, atque exul gemo,

Pres.

Pressusque probris, qui tamen regis decus
Nomenque diro ut vindicem a probro, neci
Offerre vitam hand distuli. At meritis vices
Has ecce refero: gaudet, exultat scelus,
Refertque Codrus præmia, & honorum gradus.
Rumpor dolore. *Mel.* vota si nostra at Deus
Fausto beabit exitu, hac adhuc die

Miram videbunt principes catastrophem.

Lucul. Exinde sed quid commodi adcrescet mihi,
Rivalis etsi perditus ad inum ruat,
Ex alto honoris culmine? perinde an meum
Resurget atro turbine eversum decus?

Metel. Sperare amice hoc liceat: oblitus fui
Fors Rex furoris pristinum ad gradum evehet
Suis faventem commodis. Noster modo
Jam cuncta vigili lumine observet labor.

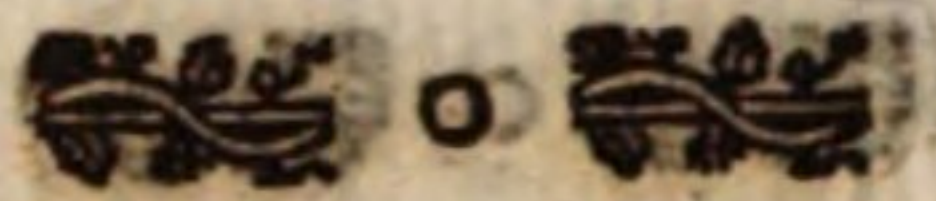
Marc. Fortuna sed si versa, nec votis favens
Consilia lndat? *Lucull.* alia tentanda est via.
Cadat, paratam spondeo ad necem manum.
Quæ dextra fuso sanguini afflueta est semel,
Effundet iterum, perque prostratum caput
Evecti ad alta pauperis rursus novam
Ad alta pandet (Cælites faxint!) viam.

Marc. Sic bene statutum est. Spero, succedet dolus.

CHORUS II.

Esau. Nabal, comites. Jacob. 2. Filii.

Nabal. **C**opiosa amice hæc munera
Certa fraterni amoris sunt inditia:
Quid ultra cessas redire in gratiam,
Fratri petenti donare veniam?

A R I A.
 Non semper coelum fulminat,
 Non mare semper aestuat,
 Rident stellæ,
 Stant procellæ
 Redit astris gratia,
 Pelago malacia.
 Tu semper ira aestues,
 Fraternum nihil cogites?
 Esau bone
 Iras pone:
 Fratrum jungat pectora
 Constans amicitia.

Esau.

Fateor, dum seria hæc mente recolo,
 Dum fratrem me esse cogito,
 Abscedit furor, & ferocia,
 Ina sentio moveri viscera.
 Sat datum est furori,
 Cedam denique amor.
 Si frater se obvium fecerit,
 Si veniam ultro rogaverit,
 Decretum est, redibo in gratiam,
 Fraternam restaurabo amicitiam.
 Et ecce! ultro in occursum properat,
 Nihil superbum vultus denotat.

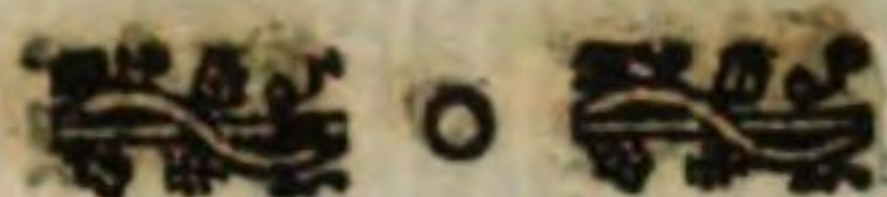
Jacob.

Salveto millies o fratrum optime!
 Per tuam dum licuit gratiam
 En tibi me prompte tuli obviam:
 Benigno, precor, me vultu respice.

Esau.

Salutem tibi plurimam o frater! refero
 Ne dubita, in gratiam tecum amanter redeo.
 Sublata sint penitus odia,
 Novo foedere nos inter stabilita sit concordia.

*ARIA**ARIA.*

A R I A.

Jacob.

O quanto favore
 Adcumulas me.
 Dum plenum amore
 Sic exhibes te.
 Exaudis precantem
 Et firmas in spe.
 Amabo amantem
 Non ore, sed re.

Esau.

Confide frater, rata est nos inter amicitia.
 Mutuos inter amplexus,
 Arctos inter amoris nexus.
 Dulcia figamus oscula.

A R I A A D U O B U S.

Jacob.

Summum testor coeli Deum,
 Quod te amem fratrem meum.
 Et amplectar intime.

Esau.

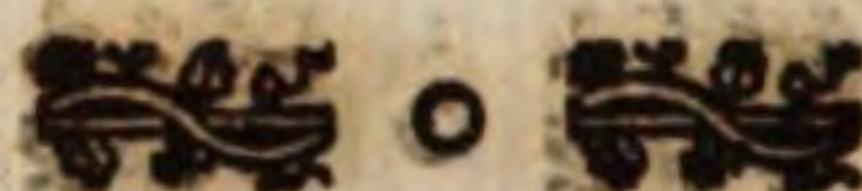
Fides amor perennabit,
 Et fraternæ firmum stabit
 Fœdus amicitiae.

Esau.

Eja agite fida pectora,
 Quibus cordi est pax & concordia.
 Deo omnis boni Authori
 Amoris datori
 Lata canamus jubila.

C H O R U S.

Te Cœli potentem
 Et cuncta regentem

Amoris Authorem,

Et pacis datorem

Extollimus.

Sit amor hic verus,

Sit constans syncerus,

Æternum firmetur,

Nec unquam mutetur,

Hoc poscimus.

ACTUS III.

SCENA I.

Melindus, Marcus, Lucullus.

Melind. **A**deste amici, gaudium & plausus fero.

Jo! beate, prospere ad votum omnia.

Marc. Melinde! dictis nonne stat nostris fides?

Inventa nunquid sceleris admissi nota?

Melind. Sic est amici, teneo votorum scopum.

Hos cerne loculos. Hic latet quidquam, male

Quod suspicari jure de Codro facit.

Lucul. Quid ergo lateat, pande, quin monstra palam.

Melind. Monstrare Regi id convenit soli: latet

Hic quidquam amice grande, quod, fateor, meis

Vix ipse oculis crederem. *Lucul.* Soli sumus

Id nosse cur non liceat? o novum dabis

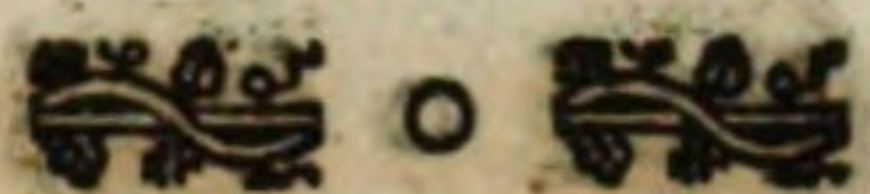
Isthoc amicis gaudium. *Melind.* Hos loculos vide.

Marc. Sunt hi Planitis? pauper ast unde hanc sibi

Quæso, crumenam farciit? vel quo fuit

Subtracta amice præda tam felix modo?

Melind.

Melind. Dum cum Celinda petiit hortorum nemus
Cubile patulum repperi: adrepfi illico,
Lustransque paulum lumine hinc inde abdita
In hanc crumenam sorte ter fausta incidi.
Quid lateat, optas noscere? hanc totam vide
Nummis, & auro turgidam. — — At nondum satis.
Ingentis ecce! pretii in ejusdem fuit
Reperta fundo gemma mihi dudum, puto
Conspecta. — — Nunquid annulus notus tibi?
Auro gravatus, splendidis gemmis micans
Fulsiſſe ſe ſe regia probat manu?

Marc. Melinde? vix me capio: nil aurum moror,
Iſtud Metello rapuit, hoc conſtat ſatis.
Aſt iſte turbat annulus. — — Viſum putas,
Et ſæpe viſum? cede, perlutrem omnia. — —
Portenta rerum! Regis Hildori is fuit,
Iſthac ab aula ſcelere depulſi ſuo.
En! arma Regis ſculpta. *Melind.* Sic eſt. — Per Deum!
Eſt ipſe. — — Non, non fallor eſt ipſiſſimus.
Quid credam amici? aut ſuſpicer? ſane haud ſcio.

Lucul. Num latro forſan Regis huic pauper fuit?
Examinandum grande momentum rei.

Marc. Regem petamus clanculum. Noſcet ſatis
Hanc fratris olim fulgidam gemmam manu.
Luculle! tacito cuncta tu condas ſinu. — —
Recede, ſubito: video, Rex ipſe huc gradum
Et ſolus urget. Omnia ad votum fluunt,

SCENA 2da.

Aceſtes Rex ad priores.

Aceſt. Quid muſſitatis invicem? vel quis ſtupor
Melinde vos hic occupat? factum meo,

Quod

- Marc.* Quod de Planite jusseram, imperio satis?
 Auguste! factum, quod tamen fieri haud reor,
 Oportuisset. Parce Rex audaciæ
 Quam nimia in omnes lenitas facit tua.
- Acest.* Quid lenitatem Marce! tu culpas meam?
 Edic, Planites anne suspectus tibi,
 Aut perpetravit quidpiam indignum meo
 Favore forsan? protinus verum expedi.
- Marc.* Pejora Rex sentire de Codro hoc licet.
- Acest.* Pejora? quænam causa, dic, pejus jubet
 Sentire te de paupere? is nunquid probus,
 Apudque cunctos audiit in aula bonus?
 Celinda, Erastus, nescio quantum, favent
 Huic Planiti: precibus assiduis petunt,
 Favere pergam gratiis novis viro.
- Melind.* Hanc, qua feruntur principes, clementiam
 Auguste veneror; aliter ast ego ut tamen
 Hoc de Planite sentiam princeps mea
 Me compulere Lumina. *Acest.* Et quidnam tibi
 Visum Melinde? neçtere ambages mihi
 Jam porro cessa. Crimen admissum doce.
 Scelusne forsan majus hunc facit reum?
- Melind.* Rex cuncta pandam. Nuper advertens virum
 Sub veste quidquam condere arcani, silens
 Cubile petii pauperis. Lustrans diu
 Quid veste tacitus conderet, bursam hanc, vide,
 Nummis refertam repperi: in fundo tamen
 Majoris aliquid conditum monstri fuit.
 Hic nempe princeps annulus Gemmis gravis.
- Acest.* Et unde tanta pauperi? *Melind.* Hoc ipsum mihi
 Rex suspicandi dederat ansam: proloquar
 Quod simile vero, potius aut certum mihi.
 Nosti Metellum pauperis ferme ad pedes
 Ferro Luculli perditum: & novi insuper,

Acest. In veste strati nummulum nec unicum
Nobis repertum. Rapuit hos nummos sibi
Certo Planites. Gemma sed gravius movet.
Auguste! visa nunquid hæc sæpe est tibi?
Haud suspicaris vana. Num credam tamen
Furem latere hac indole absconsam bona?
Huc cede gemmam. — — Calites! quid hoc rei?
Est mea profecto: — Fratris aut illa est mei,
Quas dederat olim fratribus pares pater
In signum amoris, fraude sed quamquam fiat
Sublatus illi, nescio. Hoc turbat sinum.
Marc. Ut ovum is ovo est similis augustum caput.
Tenes nocentem, forte Latronem tenes.
Acest. Credamne, superi! cæsus an frater manu
Latronis hujus? miles ad specum rape
Rursus Planitem carceris. — — Vah! quæ premunt
Curis gravatum pectus hoc angustia.
Utrique fratrum dederat heu! moriens pater
Gemmis micantes annulos olim pares.
Quo pacto ad hujus venerit Codri manus
Non capio. Forfan Exuli (dirum nefas)
Manus scelestas intulit, pinque ut ferat
Exinde spolium. Quidquid at subfit rei,
Saltem perinde fratris agnoscam vices.
Hildorus o si vivat! o vivat meus
Hildorus, o si brachiis stringam hunc meis! — —
Exserere quondam ah! odia (quod memini dolens)
Fuit necessum, dum throno pulsum suo
Exulceratus voluit heu! procerum furor.
Migravit ille; pectore at nostro haud amor
Migravit unquam. Da DEUS! totum brevi
Evolvam ut hujus ipse momentum rei, — —
Tu jussa miles perface actutum: volo. *Abit.*

Melind.

Jo beate! vota fortunat polus.
 Quem suspicabar, auribus teneo lupum.
 Agnoscat inde Augustus, at damno suo,
 Collatus ad quid profit indigno favor.
 Sed quid Celinda dicet, & Erastus? scio,
 Suo favere desinent nunquam Codro.
 His præcavendum censeo: fletu, prece
 Flectere regentis pectus ad clementiam
 Ambo studebunt. Lacrymis pondus, scio,
 Est faminarum, rursus ast arent cito.
 En! ipsa prodit,

S C E N A 3tia.

Celinda. Erastus ad priorem.

Celinda.

Turbo quis rursus novus
 Aulam rotare dicitur. *Erast.* verum putem
 Carum Planitem ad carcerem jussu trahi?

Melind.

Celinda princeps verus is rumor fuit.
 Huc trahere fontem jubeor. *Cel.* Id mirum: novas
 Quin impetravi gratias. *Mel.* Frustra es, preces
 Has aure surda respuit. *Erast.* dic, cur tamen
 Augustus illas spernat? indignum su
 Num gessit aliquid munere, an iram suo
 Promeruit ille scelere? quid fecit miser?

Melind.

Nefas scelestum, barbarum, infame, & ferum
 Solo expiandum sanguine. *Cel.* Ignota asseris:
 Carum in Planitem crimen hoc atrox cadat,
 Quem bona probavit indoles pium, & probum?

Melind.

Ovina sæpe contegit pellis lupum.
 Gens est dolosa pauperum: fraudes tegunt
 Sub fronte blanda, sed dolos pectus coquit.

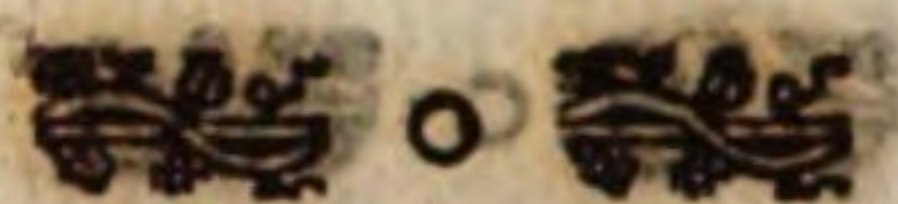
Cel.

Res mira amice! sed quod admisit nefas?
 Authore vel quo grande secretum hoc tenes?

Melind.

- Melind.* Id ipse vidi: vera, & experta hic loquor.
Eras. Quod crimen istud denique? effare ocyus.
Id nosse cupio. (Cælitæ tantum mali
Pauper Planites, indolis vir tam bonæ?)
Melind. Docebo paucis: iussa nam Regis vocant:
Illius inter reculas, aurum, & gravem
Gemmis Celinda is annulum abscondit nequam.
Quem clam repertum jam tenet Regis manus.
Aurum Metello rapuit is sirato nece
Fratricæ Regis annulum. Totum tenes.
Celind. Quid? Regis ille fustulit fratri annulum
Ain Acestis exuli fratri, meo
Eheu parenti? *Mel.* Domina sic gemma indicat
Utrique fratrum quam dedit quondam parens
In arrham amoris. Novit hanc princeps statim.
Per cuncta similis annulo in dextra est suo.
Quid aliud ergo suspicer princeps, patri
Quam quod perempto fuerit ablatum tuo?
Aut forte raptus clanculum, ut lucrum ferat.
Hoc nempe princeps fœda paupertas solet
Suadere semper turpia. *Celind.* o superum fidem!
Hoc a Planite facinus admissum putem?
Vah execrandum Barbarum, dirum scelus!
Quod sulphurata vindicet cœlum face.
Pro! quam fefellit credula hoc spectus nimis
Decepta pietas! *Eras.* Domina num certo id tenes?
Quis vidit ensẽ sanguine aspersum patris,
Strati aut cadaver? — — de viro procures bono
Id suspicantur scilicet, nondum tamen
Convictus ille sceleris admissi fuit.
Mel. Coget patri; carnifex. — — Sed me decet
Mandata regis exequi, princeps vale. *abit.*
Cel. Vah! vah! nefandum, barbarum dirum nefas.
Latro scelestæ patris! at, faxim, tuis

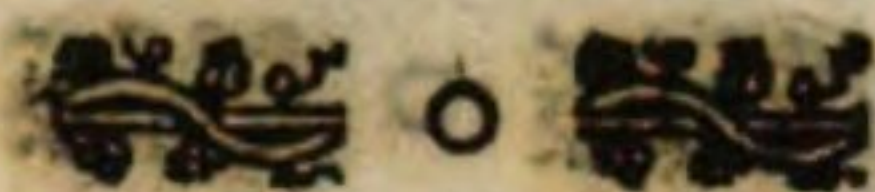
Quam modo faventem senseras rebus, dein
 Pœnas petentem sentias. — — Dulcis parens!
 Ah tene fœda ex fœce postrema manus
 Prostravit? insons imbuit siccam cruor
 Sævi Latronis; o pater! dulcis pater!
Eras. Celinda! cessa congeri. nondum liquet
 Tantum patrasse facinus: & veri vicem
 Suspicio fingit credula, & falsas alit
 Erroris umbras. Forsan & livor ferox
 Confinxit istud, pessimum anlarum malum.
 Ut innocentem moveat ejectum gradu,
 Quem conferente gratia Regis tenet.
 Livoris hæc est indoles, qui non valet
 Aequo tueri Lumine adversum jubar,
 Nullumque patitur fortis optatæ proci.
Celind. Eras! frustra es, regis adfatum peto,
 Rogabo, tantum ut vindicet ferro nefas.
 Hildore! genitor optime, ah! stratus jaces? *abit.*
Eras. Hæc sceminarum est indoles, semper solent
 Cedere dolori, falsa præ veris sequi.
 Quæ primus adfert nantius, certâ hæc putant. — —
 Res mira tamen hic agitur: ast absit ferum
 Istud Planitem facinus ut reum arguat.
 En ipse vultu pallido, & tristi gradum
 Huc urget. — — abeo, clanculo ut vocem audiam
 Mæstum gementis. — — miseret ah! quantum viri!

S C E N A 4ta.

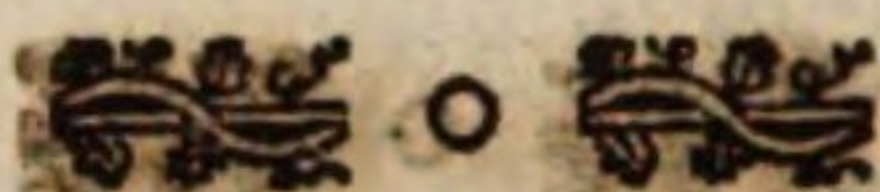
Planites ad priorem dein Melindus.

Plan. Eheu! nefastas denū rerum vices!
 Quam dira rursum calamitas miserum premit.

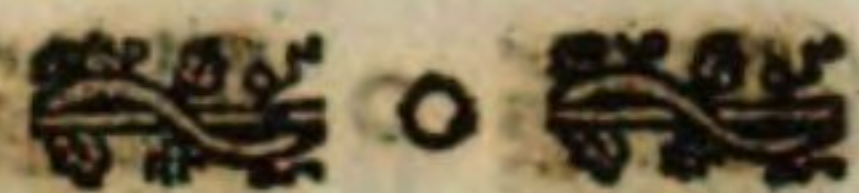
Vix

Vix melior aura prosperam impellit ratem.
In saxa rursus naufragam torquet notus.
Heu! cuncta quando perdidisti infelix bona,
Quod fuerat unum ex omnibus carissimum
Infida rapuit dextera. Ah! nondum satis
Adhuc malorum pertuli? pulsus domo,
Extorris, exul patria, fortis jocus!
Rursumque fortis volvor in præceps pila.
Jactura tristis! tristis o fortis furor!
Scelerata furis dextera, infanda, impia.
Istudne rapere debuit, præter gravem
Quod luctum acerbo cruciat hoc pectus metu.
Sublata quid si cernat augustus? nova
Suspicio forsan arguet furti reum.
Verum fateri prohibet hic rerum status:
Fraudes recentes texere hoc pectus nequit
Nullis amicis fraudibus, quidquid meus
Attendet animus, semper augefcit malum.
Furtivum ex aula profugus vertam pedem?
Suspicio semper major insontem premet.
Est fugere semper conscia mentis nota.
Id mihi statutum est, centies præstat mori,
Quam quæ silenti condita hoc latent sinu,
Verbo vel uno prodere. — — At quis huc gradum?
Mel. Ades Planites tempori, regis fero
Mandata. *Plan.* mecum, fare, quid regi placet?
Mel. Displiceat in te principi quidnam, pete. — —
Istudne de te meruit augusti favor?
Pensare sic te gratiam regis decet?
Istasne amoris principis reddis vices?
Plan. Quid hoc amice? culpa quæ prodit reum?
Ingratus an te principi Augusto fui?
Veneror, adoro gratias, pronus colo.
Me nulla, juro, cernet ingratus dies.
Promptus cruore reddere effuso vices.

- Vix veni ad istos regios lares heri,
Hodie patrati criminis feror reus.
Quod ergo crimen, fare, patratum mihi?
- Mel.* Id mox patebit. Judicis sententia
Dum te patrati criminis plectet reum.
Et plectet hodie. Cuncta jam regi patent.
- Plan.* Melinde! vitam tollere hanc vobis licet,
Ast testor astra, pœna nil meritum premet.
Suspicio fallax principis mentem occupat.
- Mel.* Suspicio non est, certa quam prodit nota,
Per te patrati sceleris. Effugio locus
Non porro superest. — miles i vincla expedi,
Pedesque, & ambas fortiter manus liga.
- Plan.* Nullas recuso compedes: quamvis ligent
Artus catenæ, Liber ast animus mihi
Vel inter ipsa vincla constabit sibi.
- Mel.* Abripe nocentem. Carceris clausus specu
Exspectet ille sceleris ultorem sui.
- Planit. dum
abducitur.* Quosque tandem sævies sortis furor? — — —
- Eraſt.* Quæ mira vidi, & audii. — — infausta heu tibi
Lux hæc Planites fulsit, & vereor male
Ne sit suprema pariter, & mergat ratem
Jam tot rotatam fluctibus, — — Sed quid rei
Subsit, vel istis dederit hanc ansam malis,
Non is fatetur. — — Miseret, ah miseret viri
Imasque cordis penetrat has fibras dolor.
Cur penetret autem, nescio: arcanus meum
Adfectus animum in pauperem carum trahit.
Hunc innocentem censeo, pressum gravi
Livore procerum. — — Justus, at spero, Deus
Fraudes dolosque deteget. Semper solet
Sua fovere gratia infantes Deus,

Et si premantur, opprimi haud finit suos.
Sed en Celinda.

S C E N A 5da.

Celinda ad priorem.

Eraſt.

Celind.

Domina quid portas novi?

Tormenta, furcam, forcipes, ignes, rotas,

Quas promeretur sceleris infandi reus.

Fur, Latro Patris barbarus crimen luat,

Luat scelestus capite. *Eraſt.* Comperta an tibi

Dilecta princeps aſſeris? famæ haud puto

Facile adhibendam rebus in tantis fidem

Celind.

Quid fama? furto gemma sublata hoc probat,

Quæ micuit olim patris in dextra: suæ

Hanc eſſe ſimilem Rex ſuo effato adſerit.

Eraſt.

Aſt ſæpe viſus fallere incautos ſolet,

Num ſe fatetur ſcleris admiſſi rerum?

Celind.

Negare, pernegare, quod factum, ſolent

Semper nocentes: creſcit in labris dolus.

Dixi, latronem barbarum frangat rota.

Eraſt.

Celinda! Num favoris eſt nihil ſuper

Fovere quo tu pauperem aſſueſti prius?

Celind.

Adhuc faverem Eraſte! ſed tantum nefas

Quod perpetravit Barbarus carum in patrem

Ut ultionem poſtulem juſtam jubet.

Eraſt.

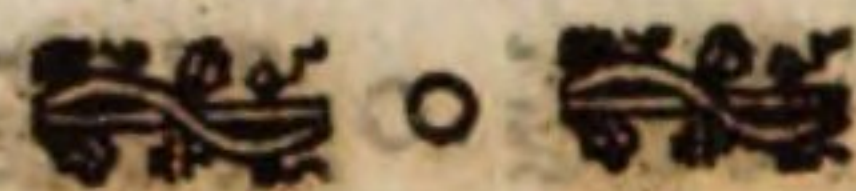
Per noſtrum Amorem Domina te ſupplex rogo,

Da ſpatium, & iræ paululam indulge moram,

Evolvāt ut ſe penitus hoc negotium,

Fors ecce plura Regis adventus dabit.

SCE-

S C E N A 6ta.

Acestes. Melindus. Marcus ad priores.

Acest.

Habitane proceres quæstio? an se se reum
Fatetur ultro? *Mel.* Magne Rex! furti reum
Tenemus equidem: rapuit is numos nece
Strato Metello, fassus id nobis palam.

Ast unde tulerit annulum constans negat
Se proditurum. Regio ablatum negat
Hunc esse fratri. *Marc.* Cœlitum jurat domos,
Hunc sibi relictum muneris cari loco:

Contemnit enses, forcipes, funes, rotas,
Mori paratum potius, & certum adserit,
Quam prodidisse grande secretum rei.

Acest.

Vah! obstinatum: nosse secretum hoc magis
Silentium urget. Vera sed, faxo, exprimant

Tormenta. *Eras.* Sed si fratris hand raptus manu,

Cur innocentem pœna tam grandis premat?

Quid si a parente proprio id munus tulit?

E stirpe certe nobili natum probant

Mores, & ipse genius excelsus viri.

Acest.

Ergo fateri convenit patris genus

Nomenque. *Eras.* falleris. Furti reum

Se se fatetur ultro. Cæso abstulit

Nummos Metello: morte se dignum facit.

Marc.

Hanc optat ipse tot malorum jam satur,

Queis se rotatum perpetim tristis gemit.

Celind.

Auguste princeps, fateor, haud capio satis

Hæc mira: quod si gemma non rapta hæc fuit

Caro parenti quid novis miserum juvat

Gravare pœnis. Annulum princeps tenes,

Fors mihi parentem reddet, & fratrem tibi.

Acest.

Acest.

O vivat ille! vivat! & certo id mihi
O si liqueret! — — furta qui fecit, luat
Juris statuta lege. Tu furcam erigi
Jube scelesto. Sed prius reum mihi
Adesse manda Marce: fortasse excident

Celin.

Non cogitanti; nosse quæ mea interest,
Si pernegare porro sustineat tamen,
Furtum patratum fune suspensus luat.
Abesse liceat funebri hoc spectaculo
Auguste princeps, pectoris mihi intima
Rursus moveri sentio. — At quidquam meis
Quando rogare precibus o princeps! licet,
Turpe hoc Planiti deprecor mortis genus.
Est stirpe natus nobili. *Eraft.* en jungo meas
Et ipse supplex precibus o princeps! preces.
Ah mitiorem statue sis pœnam reo.
Fors innocenti *Melin.* sceleris infontem nego,
Reum fatentem. *Eraft.* tædium at forsan fuit
Vitæ, quod istam pauperi extorsit rei
Confessionem. Forte paupertas viro
Extrema furti causa sed levis fuit.

Acest.

Excusat ista pauperem, aut minuit scelus.
Auguste! quæso, mitius princeps feri,
Si tibi statutum est plectere, id supplex rogo.
Tuis *Celinda* precibus id demum dabo,
Tuisque *Eraft.* Stratus is ferro, cadat.
Age sis feralem construi scenam jube. — —
Huc ecce! miles protrahit jamjam reum. — —
Conscendo solium. Ferte vos intro huc pedem.

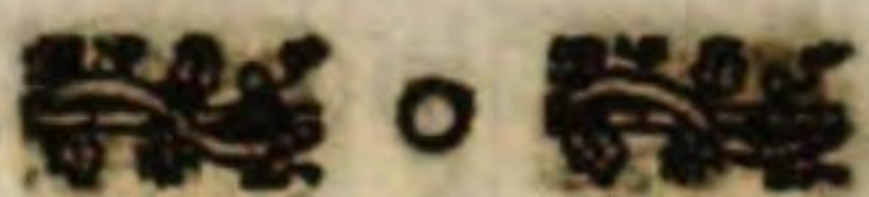
Eraft.

Ah mi Planites! *Cel.* tristis aspectus movet.
O parce princeps! *Acest.* parcere haud meum est modo,
Agnoscat ille judicem, ut par est, suum.

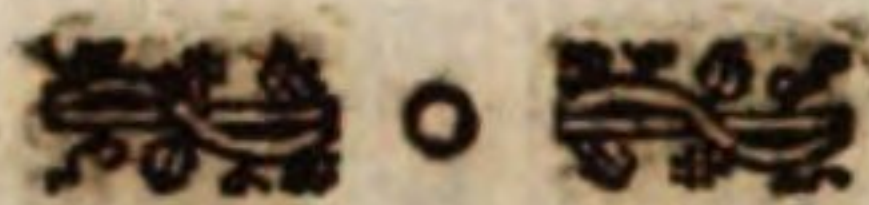
Abeant Celinda, & Eraftus.

S C E N A 7^{ima}.*Planites ad Priores.*

- Acest.* **A**desne latro perfide, ingrâte, impie,
Trifur sceleste! nectere ambages mihi:
Jam porro cessa: crimen admissum patet.
Fatere, jubeo, carnifex ense aut tibi
Elidet atrum spiritum dignum styge.
- Planit.* **A**uguste princeps mitiga irarum impetum.
Audi fatentem. Gemma surrepta hæc mihi.
Tuisque manibus tradita arcanum tegit.
- Acest.* Arcanum? at istud jam satis palam est: scio
Te nempe furem pessimum, & forsan simul
Fratris latronem barbarum, immanem, ferum.
- Plan.* Ignosce princeps: absit hoc tantum scelus
Me perpetrasse, sceleris infontem arguis.
- Acest.* Tene innocentem jactitas furem improbum?
Nunquid Metello rapuit infamis manus
Quos veste nymmos condidit. *Plan.* Fateor quidem,
Auguste! scito, extrema paupertas tamen
Ut istud agerem, compulit: novi attamen,
Si vivat ipse, neutiquam invitus foret.
Sed morte si me reddidit dignum hoc nefas,
Lubens, volensque hanc obpetam: vita haud placet
Heu tot sinistrae sortis afflictio malis.
At, quem arbitraris annulum raptum tuo
Auguste fratri, pernego, & testor Deum,
Est meus, eritque judice & temet meus.
- Acest.* Est ille fratris, nosco regales notas.
Mentiris illum perfide raptum tibi.
Fatere, qua tu fraude surreptum tenes?
- Plan.* Verum fatebor, est datus dono mihi

- Acest.* Dono scelestes! *Plan.* Cælitum testor domos,
Is pro supremo munere est datus mihi.
- Acest.* Vah! vah! scelestum! num, putas, superi tuas
Fraudes juvabunt? num putas regi tno
Dum loqueris, istas fraudis astuta strophas
Tibi profuturas? impie! an credam, putas,
Quemquam fuisse in pauperem, nudum, exulem
Tam liberalem, ut annulum donet tibi
Tanti valoris? *Plan.* pauperem nemo beas
Auguste tanto munere: ast hoc in statu
Isto ubi beabar munere, haud princeps fui.
- Acest.* An ergo melior obtigit quondam tibi
Conditio vitæ? *Plan.* Rex ita est, sane optima.
Adhucque flueret prospera, fortis nisi
Eheu! prementis alea gravasset suo
Ad ima ab alto culmine excussum gradu.
Et crede misero, pristinam meam (o dolor)
Si repeto sortem, proloqui vetat pudor.
- Acest.* Qua stirpe dic sis genitus? *Plan.* alta: sufficit.
Haud quare plura, nulla vis hoc exprimet.
Juvat latere. Anguste! rem paucis habe:
Quæ loquor, is ipse frater o princeps! tuus
Suo probaret calculo. *Acest.* frater tibi
Est notus anne forsitan? *Plan.* notus mihi
Ut ego mihimet. *Acest.* fare, quam sortem tenet?
- Plan.* Satis ah acerbam patitur. *Acest.* at vivit tamen?
- Plan.* Auguste! vivit, proximus morti licet.
- Acest.* Fraterne morti proximus? pande, obsecro,
Quem teneat ille proximus? morti locum?
- Plan.* Hunc ipse frater pandere haud princeps, finit:
Ast ipse forsan mortuum cernes brevi.
- Acest. Seors.* Quos astra! stimulos sentio? — — vivit meus
Hildorus ergo? proximus vivit neci? — — —

- Fors sauciatus dextera est Lâtro tua?
 Fatere, jubeo, aut spiritum elidet chalybs.
- Plan.* Minare mortes mille, millenas mihi
 Minare plagas, plura non licet eloqui.
- Acest.* Vah obstinatum! *Melin.* Rex jube ad mortem rapi
 Sævum latronem, quid tua tantum interest,
 Vivatne frater, mortis an spoliū fiat?
 Quod meruit, ille patitur. *Acest.* os, jubeo, preme.
- ad Plan.* Id pande solum, vivere an possit meus
 Adhucne, frater si meam sentiat opem?
- Plan.* Auguste! posset vivere, ast ipse haud cupit.
- Acest.* Si tibi Planites gratiam vitæ darem,
 Fratremne carum, fare, monstrares mihi?
- Planit.* Monstrare fratrem vivus Auguste haud queo,
 Monstrabo forsan mortuus: dictum satis.
- Acest.* Ergo obstinatum miles ad mortem rape. *abripitur.*
 Pereat scelestus, ipsa mors linquam tibi
 Faxim resolvât, rapite sceleratum caput.
 Vestes at ille regias ponat prius.
 Arcana quin num plura fors condat sinu
 Excutite procures. *Seors.* nescio, quidnam meum
 Perturbet animum rursus. *Marc.* auguste en! novas
 Ostendit ille sceleris admissi notas.
 En! quod monile pectori adpensum gerat.
- Acest.* Monile! — — superi! rapuit an forsan meum?
 Aequale nostro est prorsus. *Mel.* has etiam vide
 Auguste princeps litteras, ad te, puto,
 Sunt exarata. *Acest.* porrige has citus, volo.
 Suspende liCTOR interim ferrum: dabunt
 Hæ forsan iterum litteræ novum scelus.
- Plan.* Pro fata! nec mori ergo jam liceat mihi?
- Acest.* Est nota, superi! nota mihi fratris manus.
*Legit parumper Rex. mox exsilit, Et fixis oculis stantem in
 pegmate contemplatur.*

Istas Melinde litteras palam lege.

Mel.

„ Frater salutem plurimam fratri suo

„ Hildorus, Acest. asira! qualenam hoc exordium!

Mel.

„ Suprema fratris exulis verba hæc lege.

„ En morior o Rex! morior, & lubens quidem.

„ Dum sceptrum quondam perdidici, & proles pater

„ Plus vita amatas, perdere & vitam leve est.

„ Sed ne nocentem me mori frater putes,

„ En pando cuncta. Mortuo paucos quidem

„ Subtrahere nummos summa paupertas mihi

„ Tunc imperabat. Ipsus hos novi tamen

„ Dedisset ultro principi quondam suo

„ Metellus, eheu! amicus in paucis mihi.

„ Sed qui me Acestes annulus reum arguit,

„ Is a parente est: dederat & tibi huic parent.

„ Nunc & monile pectori adpensum meo

„ Paterni amoris tesseram, reddo tibi.

„ Tu vive frater, vive & ex nostris tuos

„ Opto diebus augeat numen dies.

„ Amata sed si forsitan proles super,

„ Tua hanc fovere gratia frater velis.

„ Hoc opto: vive, morior, o frater! vale.

Acest.

Juvate cœli sidera! — — o superum favor!

Ergone fratrem video? sed tali in statu?

Accede. — — Non me capio: — — tu frater meus,

Hildorus es tu? proximum morti meo

Ah cum pudore teneo, te stringo meis

Tandem receptum brachiis. — — Collum invola

Dilecte frater! Hild. Abstine princeps manum,

Me morte dignum ac exulem frater vides.

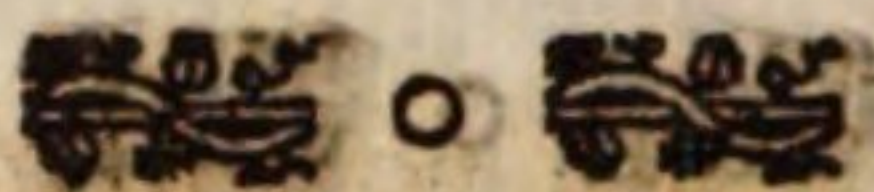
Ejectum ab aula, regio & pulsum throno.

Conditio vilis jungere amplexum vetat.

Acest.

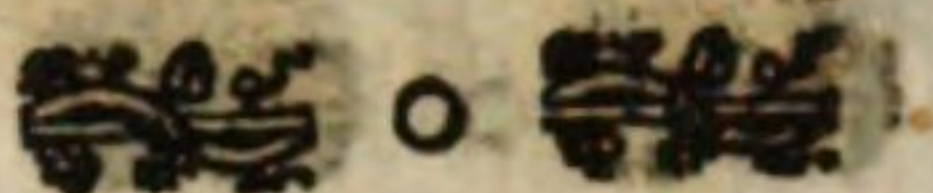
Optata quid moraris o fratrum optime

Quæ me coarctant gaudia? ex stringo meum

Te fringo fratrem pectori adpressum meo.
 Ignosce frater, quæ intuli ignarus probra;
 Silere poteras tamdiu? verbo unico
 Si falsus esses te meum fratrem? minus
 In te fuisset barbarus. Dona, obsecro,
 Amate veniam frater. Obtestor Deum,
 Non culpa, at error reddidit fratrem reum.
 Quid deprecaris, obsecro, Angustæ? ah tuli,
 Quod ferre jussit asperæ fortis rigor.
 Fraternalis equidem, quem satis novi, finis
 Erexit animum sorte fat pressum gravi.
 At iste procerum cognitus dudum furor,
 Queis nomen ipsum noveram infisum nimis,
 Silere jussit. *Melind.* Fateor Hildore, ah meam
 En sponte culpam deprecor: novi pium,
 Novi benignum principis tanti finum.
 Peccavit in te subditi insanus furor,
 Et me benignus respice: adfusus tuis
 Princeps verende pedibus. Heu pudet, dolet
 In te patratum facinus: at nova fide
 Pensabo princeps quidquid admissum mali.
 Juratis ista pariter? an nemo meis
 Resistet etiam nutibus? *Ambo.* nemo: Deus
 Sit testis o Rex! *Acest.* Frater, amplexum cape.
 Dilecte nimium frater! agnoscant mei
 Agnoscat aula hæc, cælitum probet favor.
 Contentus ullo haud limite est constans amor,
 Ascendit ultra. — — Quidquid en! fuerat meum,
 (Meumne dicam?) quidquid en jure est tuum
 Hildore frater care, jam rursus tuis
 Consigno totum manibus. En! sceptrum cape,
 Hanc cape coronam debitam dudum tibi.
 Resigno cuncta nutibus frater tuis.

*Plan.**Mars.**Acest.**Mel.*

- Mel.* O Rex! *Acest.* filere jubeo, juraſtis mihi.
Hildor. O frater! abſit iſtud, o abſit procul.
Habe hæc Aceſtes ſplendidæ fortis bona,
Quæ juſta pridem contulit fratri Themis.
Non iſta porro fascinant pectus bona.
Tibi ſubefſe maximus fratri eſt honor.
Aceſt. Dixi, ſtatutum eſt, debitum regnum tibi
En! reddo frater: fauſtus, & felix rege.
Vos eja procereſ principi veſtro fidem
Jurate. *Mel.* facinus fratris in fratrem novum!
Quod ſtupeat orbis ultimus. Regi fidem
Juro perennem. *Marc.* militum hanc mecum cohors
Omnis que jurat ſubditus, Princeps tibi.
Hildorus eja vivat, & regnet dia!
Omnes. Hildorus eja vivat, & regnet diu.
Hild. Fraternal pietas quo relucantem rapis!
Juſſis Aceſtes obſequor quando tuis,
Ah! dignitatem minuo mi frater tuam.
Si renuo, amorem lædo fraternal: tamen
Malim triumphet, ut amor o frater! tuus.
Annuo petitis denique: at juro Deum,
Mecum ſedebis regio hoc frater throno.
Spondere paucos fata mihi novi dies,
Amate frater! ſat diu fortis jocus
Jaſtatus omneſ perdidit vires prope.
Reddam ergo fratri, quod dedit, regnum brevi.
Aceſt. Hildore nolint Cœlites iſtud, precor
Sed, ſi repoſcat ſpiritum quondam Deus,
Amata ſoboleſ jure ſuccedat patri.
Hild. Sed quam tu Aceſtes ſpondeas prolem mihi?
Quæ rapta dudum patris adſlicto e ſinu
Acerbiorem patre forſ fortem tulit.
Aceſt. Natamne frater noſceres, tuos modo
Si ſubeat oculos? *Hil.* noſcerem haud frater, ſcio.

Tenet-

Tenella nimium fuerat, ubi rapta est patri,
Theodora! cara o filia! o si viveres! — —

S C E N A ultima.

Omnes.

Celind. Ignosce princeps, sponte quo! gressum huc feram.
Audio Planitem vivere: o factum bene!
Agnovit ergo sceleris infontem tua
Auguste princeps gratia? *Hil. Seors.* o superi boni!
Celinda num fors filia est isthæc mea?

Erast. O quam benigno fidere hæc luxit dies!
O mi Planites! teneo te salvum, meis
Involvo rursus brachiis. *Cel.* quid de patre
O Rex! Planites memorat? *Acest.* o vivit tuus
Celinda genitor, vivit & faustus valet.
Sponsor salutis en! Planites hic adest.

Cel. Edic Planites vivit, an vivit parens?
Hil. Vivit Celinda, vivit, & melius quidem
Quam credere ipsa tu potes: *Cel.* quonam loco
Dic degat ille? *Hild.* proximo: amplexum cupit
Caræ Celindæ filia. *Cel.* Cælitæ! quid audio?
Auguste princeps! proximum mihi patrem
Adeste memorat — — fare, quo pergam, meum
Hildorum amatum ut rursus inveniam patrem?
Istisque stringam brachiis? *Acest.* nil impedit,
Celinda, perge quo pius natam vocat
Amor parentis, stringere amplexu hunc licet.

Celin. Duc ergo amice, quid mihi nectis moras?
Hild. Celinda patrem nosceres, si se tuis
Offerret oculis? *Celin.* Cede, quo pacto hoc queam?

Ætas tenella nosse prohibebat patrem,
Hac quando ab aula pulsus exilium tulit.
Sed, quæso, monstra, me Lubens volens viæ
Utcunque longæ & asperæ Lubens dabo.

Hild. Jam, porro nequeo: prodit adfectus foras.

Celin. Celinda! quem tu, loquere, præsentem vides?

Te mi Planites, Principem & cerno, mihi
Qui fuerat usque patris adamati loco.

Hild. Necdumne patrem cernis? — — en! me me aspice.

Celin. Juvate superi! vigilo? an somnus meis
Illudit oculis? *Hil.* filia, en patrem vides.

Acest. Theodora! vero nomine: hic parens tuus
Hildorus hic est: patris amplexum subi.

Celin. Credamne princeps optime? *Acest.* hic pater tuus
Theodora! Regem pariter hic tuum vides,

Cui frater ecce! debitum cessi thronum
Me digniori: genitor hic nata est tuus.

Hild. Sic est Theodora! gaudium & decus tui
Parentis: ah post tot mala immensum mihi

Dilecta salve filia. Amplector meam.
Celin. Ah! quos amores sentio! o dulcis parens!

Salve reperte denuo. O quot te meis
Desiderabam lacrymis! stringo meum

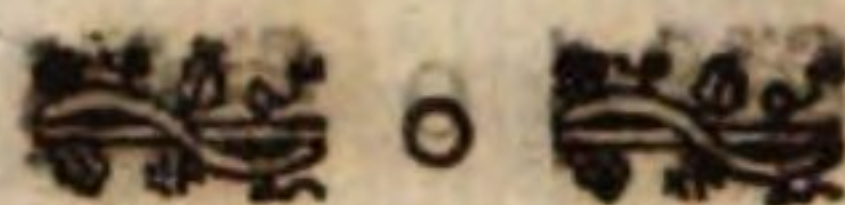
Felix parentem filia. O date mi, date
Veniam videndi lacrymæ. *Hil.* vitam tibi

Dedi Theodora: viveres mihi ut tamen
Fraterna dederat gratia, Hic me jam tibi

Quin memetipsum, cerne, restituit mihi.
Celind. O liceat ambos stringere amplexu pari.

O vive Genitor! vive Rex magne, hoc precor
Eraft. Theodora princeps! gratulor sortem hanc tibi.

Sed quid perinde jam spei superest mihi?
Ah forte votis excidi totus meis?

Acest.

Erasse ! quis te mœror insolitus premit ?

Theodora ! fare , eur gemit carus comes ?

Celind.

Auguste ! liceat eloqui. Carus mihi

Princeps Erastus, nobili natum loco

Quem prædicasti sapius, junctus mihi

Pio est amore. Junximus dextras simul,

Si magne Rex hoc adprobes nuptam fore

Me te jubente nemini, at nunquam alteri

Ac huic Erasto. Dic, rogo, an foedus placet ?

Hild.

Amate frater ! carus hic princeps meis

Addictus usque partibus tantum meret

Illi ut favorem conferam : natam hanc meam

Lubens volensque conjugem ducat, sino.

Acest.

Hildore frater, serio id ratum tibi ?

Hild.

Dilecte, frater, serio : care huc veni

Erasse ! Theodora huc veni, dextras pio

Jungatis ambo foedere. *Erast.* O latam diem !*Celind.*Parens amate ! jungimus. *Acest.* Sed vos amor

Quis jungat, eja prodere in præsens juvat.

Hildore frater filiam caram tenes.

Sed natus, edic frater, an nullus tibi

Credis superstes ? *Hild.* nescio : ah ! rursus novo

Ansam dolori sufficis. Forfan jacet

Dudum peremptus præcoce heu ! fato puer.

Acest.

Dilecte frater ! vivit. — — En cernis coram

Natum hunc Ericum. Filius frater tuus

A me educatus vivit, & patrem tenet.

Non conjugalis jungat hos ambos amor,

Fraternus ast hæc corda perpetuo liget.

Hild.

Portenta rerum ! Cælites ! natus mihi

Erice vivis, pignus o carum patris ?

Accede fili, patris in collum invola. — —

Adverto cur vos junxerit tantus favor

Mihi

- Mihi immerenti ac exuli, nempe is fuit
 Natura ab ipsa stimulus. O fili veni,
 Te stringo: *Ericus*. Genitor! dulcis o soror veni,
 Te stringo amatam. Lacrymæ vocem negant.
Acest. Mœstæ recedant lacrymæ, plausus decet.
Eric. Quis temperare lacrymis o Rex! queat,
 Quando renatum cernit ad lucem patrem,
 Prolique patrem redditum, & prolem patri?
Hil. Mi nate! viscera mea! *Eraft.* Genitor! *Celin.* ah! amor
 Absorbet ori verba. *Acest.* Jam plausum date
 Dilecta procures capita. *Mel.* Pro superum favor!
 Vivat, triumphet, debitos plausus ferat
 Fraterna pietas, duret hic constans amor.
Omnes. Fraterna pietas debitos plausus ferat.
Marc. Theodora, Ericus cum patre Hildoro simul
 Princeps Acestes vivat aeternum precor.
Omnes. Vivant amati principes, vivant diu.

Ut in omnibus glorificetur DEUS, & Beatissima
 Virgo immaculata.

Modulos musicos composuit.

Plurimum Reverendus, Prænobilis, ac graciosus Dominus Placidus Cajetanus de Cammerloher, SS. Theol. & SS. Can. Cand. Insignis Collegiatae ad S. Andream Canonic. Capitular. Consiliar. Eccles. actualis & Capellæ Magister.

Personæ canentes.

Multum Rev. ac Doctiss. Dominus Matthias Schmid, SS. Theol. & SS. Can. Auditor Cammer. Aul. Virtuos Passif. *Esaü.*

Ornatiss. ac Spectatiss. D. Josephus Hipp, Cammeræ Aul. Virtuos. *Tenorista. Nabal.*

Ornatus, ac Perdoctus D. Carolus Daifer, Metaphysices Auditor, *Jacob.*

Josephus Raith, *Filius 1. Jacobi & Amor, Grammatista.*

Josephus Otter, *Odium Rudimentista.*

Antonius Windecker, *Filius 2. Jacob. Rudimentista.*

Personæ agentes.

Multum Rev. ac Doctiss. D. Josephus Stockmayr, SS. Theolog. Candidat. & J. U. Auditor. *Hildorus.*

Multum Rev. ac Doctiss. D. Franc. Xav. Fortner, SS. Theolog. & SS. Can. Auditor. *Acestes.*

Ornat. ac Doctiss. D. Sebastianus Gimpel, SS. Theol. & SS. Can. Auditor, *Melindus supremus stabuli Præfectus.*

Ornatiss. ac Doctiss. D. Franc. Xav. Waldherr, SS. Theol. & SS. Can. Auditor. *Marcus Supremus Cammerarius.*

Ornatiss. ac Doctiss. Antonius Bauer, SS. Theol. & SS. Can. Auditor. *Lucullus, Aulæ Præfectus.*

Prænob. Franc. de Paula Hochenauher, Rhetor. *Erastus Princeps Raggius Hildori Filius.*

Josephus Graetz, Rhetor. *Celinda Princeps Regia Hildori Filia*

2. Venatores. Joannes Mayr, *Syntax.* & Laurentius Franz, *Grammatista.*

2. Ephebi. Carolus Kasl, & Felix Quiott. *Syntaxistæ.*
Milites.

U. I. O. G. D. & B. V. I.

A V E R T I S S E M E N T.

Diese Exemplare sind in dem Hochfürstl. Lyceum gebundener um billigen Preise zu haben.

Camerloher, Placidus von,

Triumphus fraterni amoris tragoedia ludis autumnalibus exhibita et
dedicata honoribus ... domini Ludovici Josephi ex ... prosapia S.R.I.
liberorum Baronum de Welden ... episcopi Frisingensis ... ab inclyto lyceo
Benedictino Frisingensi, anno MDCCLXXIV. die V. et VI. Septembris

[Freising] 1774

Res/4 Bavar. 3007,III,2

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10887014-8

VD18 1474869X-001